Nr. 150. Wtorek 1 Lipca 1884. Rok 74

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą** 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą** 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą** 1 zł. 35 ct,

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4, półrocznie 2, ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty

W przyszłem półroczu, oprócz krytkich studyów i obrazków historycznych, listów z podróży itp., zamieszczać będziemy w fejletonie *Gazety* oryginalne powieści znanych zaszczytnie pisarzy, a między innemi nowele pani Ałes, Zygmunta Sarneckiego, Sewera, Piotra Jaxy Bykowskiego i wielu innych.

Na podstawie stanowczych przyrzeczeń, spieszymy podzielić się z czytelnikami naszymi wiadomością, że w fejletonie *Gazety* ukażą się niebawem nowe prace **Zygmunta Kaczkowskiego.**

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 10 czerwca b. r. radcę górniczego i rewirowego urzędnika górniczego, Wilhelma Reuss w Elbogen, zamianować najmiłościwiej starszym radcą górniczym w etacie urzędów górniczych.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14 czerwca b. r. starszego inżyniera urzędu marynarskiego w Tryeście, Ryszarda Hänisch, zamianować najmiłościwiej starszym radcą budowniczym i naczelnikiem technicznego departamentu dalmatyńskiego namiestnictwa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 16 czerwca b. r. radcy rachunkowemu najwyższej wspólnej Izby obrachunkowej, Ottonowi Voget, z powodu przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, w uznaniu jego długoletniej, gorliwej i pożytecznej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19 czerwca b. r. pensyonowanemu rewidentowi rachunkowemu krajowej dyrekcyi skarbu w Bernie, Henrykowi Rosa, w uznaniu jego długoletniej, wiernej i pożytecznej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej tytuł i charakter radcy rachunkowego z uwolnieniem od taksy.

Obwieszczenie.

Obwieszczenie z dnia 4 czerwca b. r. do l. 3908/pr. o rozpisaniu, na mocy §. 15 powiatowej ordynacyi wyborczej, wyborów do Rady powiatowej w Husiatynie, zmienia się niniejszem o tyle, że wybory w grupie gmin miejskich nie odbędą się dnia 8 lecz dnia 10 lipca b. r.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 27 czerwca 1884.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 lipca.

Uczucie zadowolenia, które we Francyi objawiało się tak powszechnie po zapewnieniach, że państwo kolonialne francuskie w Azyi zostało utrwalone, doznało nagle gwałtownego wstrząśnienia i zawodu. Ostatnie wiadomości z Tonkinu o ponownem starciu wojsk francuskich z chińskiemi pod Langson brzmią wcale niepomyślnie. Prywatne doniesienia do dzienników mówią, że walka, o której donoszono ze źródła urzędowego, jako o lekkiem starciu, była zaciętą i krwawą. Zapewniają mianowicie, że bój toczył się przez dwa dni, a skoro z Hanoi wysłano w celu zabrania rannych dwa parowce, to musiało być więcej rannych niż owych trzydziestu kilku, o których donosiły pierwsze depesze. Generał Négrier dokonał wprawdzie połączenia korpusu posiłkowego z zaatakowaną pod Langson kolumną, ale skonstatował, że miejscowość ta i Bak-Le obsadzone są przez korpus chiński, liczący 10.000 żołnierzy. Cyfra ta jest tak wymowną, że sama przez się stanowczo zaprzecza zapewnieniom posła chińskiego, który zaczepkę przypisywał tylko zbiegłym żołnierzom chińskim i innym uzbrojonym bandom. Do Langson zdążała kolumna francuska, przeznaczona tam na załogę, na mocy zawartego traktatu. Nie bez podstawy tedy wnioskują w *Paryżu*, że jeżeli zamach ten nie wyszedł z inicyatywy jednego z nieuprawnionych do tego mandarynów, co jest możliwe w stosunkach chińskich, to pozostawałby jedyny domysł, że Chiny zawarły tylko pozorny traktat, w celu uspienia czujności francuskiej, ażeby potem rozpocząć wojnę na nowo. Domysł ten zdaje się znajdować potwierdzenie w drugim zamachu zbrojnym, wykonanym prawie równocześnie na wojska republiki w Hanoi. Uzasadnione jest jednak i drugie przypuszczenie, że wobec nieuregulowanych stosunków rządu chińskiego, stronnictwo wojownicze w Pekinie spowodowało owe zamachy zbrojne, co tem bardziej jest możliwem, że w ciągu całej kampanii tonkińskiej trudno było wyjaśnić, czy wojska francuskie miały do czynienia tylko z „czarnemi sztandarami“, czy także i z regularnem wojskiem chińskiem.

Rządowi francuskiemu nie pozostaje obecnie jak wystąpić z całą stanowczością i pod silną presyą na rząd chiński, żądać nowych koncesyj. Zajścia ostatnie cofnęły stosunek obu mocarstw do poprzedniego stanu, a mianowicie do chwili, gdy odbywała się najżywsza akcya przeciw „czarnym sztandarom“. Że położenie na odnowionej widowni wojny jest dla Francuzów chwilowo niepomyślne, świadczą o tem depesze, które donoszą, że wojska tak w Hanoi jak w Bakle zmuszone są do zajmowania tylko odpornej postawy. Ważną jest również i ta okoliczność, że zapewnienia posła chińskiego w Paryżu są w jaskrawej sprzeczności z urzędowemi doniesieniami komendantów francuskich. Poseł mówił o zbieraninie band luźnych, a komendanci wojskowi z Tonkinu donoszą, że owym korpusem, złożonym z dziesięciu tysięcy żołnierzy, dowodzi dwóch generałów chińskich. Jakkolwiek więc p. Ferry starał się uspokajać wzburzoną opinię w Izbie, to w sferach rządowych

LISTY PARYSKIE

IX.

(Dokończenie.)

Od chleba nauki do chleba powszedniego — o który wszyscy codzień prosimy, oprócz milionerów, którym tylko ciastka smakują — przejście nader łatwe. Wielka rewolucya francuska, wywieszając sztandar wszelkiej swobody, nie pominęła wolności pracy i wolności sprzedaży. Do 1791 r. mięso, chleb, wino taksowane były przez władze administracyjne i sprzedawane po z góry oznaczonej cenie. Ów rok — jak go Francuzi nazywają: błogosławiony — położył tamę temu niby nadużyciu i przyznał każdemu Francuzowi prawo swobodnego wyzyskiwania prowadzonego przez się handlu lub przemysłu. Litera prawa jednak — szczególniej co do chleba — nigdy nie była zastosowaną w praktyce w całej swej rozciągłości, wszelkie bowiem rządy zmieniające się we Francyi w ciągu XIX wieku rozumiały zbyt dobrze, że pieniądz chętnie wyzyskuje biedę i że nic niebezpieczniejszego jak pozwolić obywatelom piekarzom obywać się bez wszelkiej kontroli. [illegible] rozporządzenie wydane, o ile [illegible] daje, w 1863 roku znosiło nadzór nad fabrykacyą, wypiekiem, przewozem i sprzedażą chleba, pomimo to jednakże, na prowincyi szczególniej, istniały rozmaite taksy surowo obowiązujące i regulujące cenę według wagi. Piekarze nie przestawali protestować, ale protestacyj ich nikt nie słuchał Wobec podobnego stanu rzeczy odwołali się do wszechpotężnego dziś środka i założyli stowarzyszenie, mające za zadanie walczyć z rutyną i podejrzeniami, jakiemi ścigała ich ciągle władza i opinia publiczna. W tym celu w dwóch dziennikach przez się subwencyonowanych, a mianowicie w *Echo agricole* i w *Bulletin des Halles*, ogłosili subskrypcyę, a składki przyniosły przeszło siedm tysięcy franków, użyć się mających na propagandę ich idei. Następnie ogłosili zjazd piekarzy — rodzaj kongresu powszechnego piekarstwa francuskiego (*congrès général de la boulangerie française*) — na który zapisało się i przyjechać przyrzekło przeszło trzystu członków, Zjazd odbędzie się w tych dniach w Paryżu pod przewodnictwem p. Gatineau, także pono piekarza i deputowanego zarazem. Hałasu z tego powodu będzie wiele, bo pracownicy mąki — jakby ich prawdopodobnie nazwał V. Hugo — napisali mnóstwo artykułów i broszur broniących swojej sprawy, a gazety republikańskie nie pojmując obosieczności tej aż nadto drażliwej kwestyi, dmą w surmy na cześć boulangerów. P. Hérault, piekarz z Angers, w dziele swojem żąda dla siebie i swoich towarzyszy zrównania handlu chlebem z wszelkim innym handlem. P. Franciszek Ludwik Steinmetz — piekarz z Nancy — ogłosił broszurę, liczącą siedmdziesiąt stronnic, z planszami przedstawiającemi rozmaite gatunki i kształty chleba, w której rozwija dzieje handlu chlebem od XVI stulecia aż po nasze czasy, konkludując w tymże samym sensie, co i p. Hérault. Wszystko to z — daleka — wydawać się wam może śmiesznem tylko, tu jednak zupełnie inaczej się przedstawia. Jedni w kongresie piekarzy widzą groźbę dla stosunków społecznych i rodzaj wyzwania, rzuconego klasom pracującym i znoszącym bardzo ciężką biedę, drudzy - doktrynerzy — cieszą się tryumfem demokratycznych zasad, które tym razem są strasznie demokratyczno-mieszczańskiemi. Dla tych ostatnich zachwycającą jest przedewszystkiem dekoracya i wystawa sceniczna, którą panowie piekarze niezmiernie zręcznie przygotowali i na tle której rozwinąć mają swoją akcyę. Istotnie jest coś poważnego i wyższego w ich wystąpieniu. Większość spokojnie i z godnością przyjeżdża z prowincyi z dobrze i wymownie napisanemi broszurami w ręku. Zasiąść mają w stolicy swego kraju na kongresie, domagającym się zniesienia ostatnich służebności średniowiecznych, jakie obciążają ich uczciwe i piękne rzemiosło, usunięcia ostatnich feodalnych przepisów.... gwarantujących jednak prawo do chleba dla tych, co pojmują demokracyę w czynie a nie w wyrazie. Ponieważ obrady będą jawne i dziennikarze na nie dopuszczeni, nie omieszkam w swoim czasie przysłać wam krótkiej kwintesencyi uchwał kongresu.

Aż dwie na raz wystawy obrazów prywatne budzą tu w świecie artystycznym powszechne zajęcie. Jedną (w galeryi Georges Petit) jest ekspozycya większej części dzieł mistrza Meissonier, drugą u Sedelmayera — dwa znakomite utwory Munkaczyego: „*Chrystus przed Piłatem*“ i „*Golgota*.“ O pierwszym z tych ostatnich pisał już w *Gazecie*, przed dwoma laty wasz korespondent wiedeński. Drugi — jakkolwiek pod względem kompozycyjnym stoi niżej — wywiera dramatycznością swoją i oryginalnością niezmiernie silne i głębokie wrażenie. Mylnie twierdzi krytyka tutejsza, że artysta pragnął wyrazić w „Golgocie“ pozytywne i materyalistyczne pojęcia. Jeśli miał ten zamiar nawet, to z celem podobnym rozminął się zupełnie. Obraz, jeśli nie nosi na sobie piętna religijności, jakie dostrzegamy w dziełach mistrzów gotyckich i niektórych renesansowych, jest jednak na wskróś idealnie pojęty i poczęty, a oddany z siłą duchową wzniosłą, pełną wysokiego i szlachetnego polotu w sfery nieziemskie. Najprzedziwniej umiał malarz uwydatnić rozmaitość uczuć, jakie wstrząsają widzami i aktorami okropnej tragedyi, unikając przytem wszelkiej teatralności. Gdyby nie pewne efekta kolorystyczne, właściwe manierze Munkaczyego. śmiało moglibyśmy „Golgotę“ nazwać arcydziełem i zaliczyć do najprzedniejszych utworów malarskich bieżącego stulecia. W inny sposób zajmuje wystawa mikroskopijnych kompozycyj Meissoniera. Znakomity artysta, całe życie wielbiony, przepłacany, wychwalany, doczekał się teraz pod koniec swojej długoletniej karyery wielkiej i niesłusznej surowości krytycznej. Zoile dzisiejsi odzierają go z wszelkich praw do sławy i uznania, twierdząc że jest tylko malarzem kostiumów a nie ludzi. Otoż sąd podobny jest tylko namiętnością, zbyt gwałtowną i niesprawiedliwą reakcyą przeciw długiemu bałwochwalstwu jakiem pół wieku przeszło czczono Meissoniera. Naprzód Meissonier malował zawsze ludzi, chociaż to były postacie z odległych i niesprawdzonych dostatecznie czasów, a ruchy ich, pozy, sposób zachowania się — słowem całą psychiczną stronę objawów ich natury — odgadywał intuicyjnie. Prawda i nieraz kostium dominował nad człowiekiem, ale pod kostiumem był i człowiek zawsze. Następnie, kiedy rozkochał się w legendzie Napoleońskiej, ludzie i ich usposobienie zajęły w malutkich jego kompozycyach pierwsze miejsce. Dość spojrzeć na „Rok 1814“, aby się o tem przekonać. Nie znamy obrazu w rodzaju batalistycznym, w którymby charakterystyka twarzy była w większej zgodzie z wypadkiem dziejowym i silniejsze na widzu czyniła wrażenie. Cokolwiek bądź zatem mówi krytyka najnowsza o działalności i manierze Meissoniera pozostanie on w dziejach sztuki jednym z najciekawszych i najznakomitszych malarzy XIX wieku, a wybitniejsze z dzieł jego pomnikami niezapomnianemi.

Zygmunt Sarnecki.

nikt zdaje się nie przykładać wiary do oświadczeń posła chińskiego, a ogólnem jest przekonanie, iż obecnie nastąpić musi akcya energiczniejsza, któraby pouczyła polityków chińskich i mandarynów, jak należy szanować traktaty.

Lwów, dnia 1 lipca.

Z powodu ciężkiej klęski powodzi, jaka kraj nasz dotknęła, znajdujemy w niektórych dziennikach krajowych liczne złośliwe uwagi i doniesienia, wyszydzające akcyę rządową, które świadczą o zupełnem zapoznaniu intencyj Rządu, a z których nadto po większej części przebija wyraźnie wybitna i tendencyjna nieżyczliwość. Wobec tego zachowania się dzienników krajowych, zalecilibyśmy im tylko wstrzymanie się z sądem o przyszłej akcyi pomocniczej Rządu aż do chwili, w której ta akcya nastąpi, a może wówczas i sąd ten brzmieć będzie inaczej. Skoro tylko wynik zarządzonych przez władze dochodzeń przedłożonym będzie, Rząd podda go dokładnej i ściślej rozwadze, sądzimy zaś, iż już dzisiaj wolno nam dać wyraz przekonaniu, że kraj nasz i w tym wypadku nie będzie miał wcale powodu do powątpiewania o pieczołowitości Rządu, zawsze mu okazywanej.

Sprawy krajowe.

(*Ordynacya wyborcza dla Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie.*)

(Dokończenie.)

§. 8. Komisya wyborcza na podstawie rejestrów przez Izbę prowadzonych, a ewentualnie w razie rozwiązania Izby (§. 23 ustawy o Izbach handlowych) na podstawie dostarczonych jej urzędowych aktów układa podług poszczególnych kategoryj (ciał) wyborczych listę uprawnionych wyborców, która ma zawierać imię, nazwisko i rodzaj przemysłu wyborcy, stałą siedzibę jego przedsiębiorstwa i ilość opłacanego podatku; a następnie, wyznaczając nieprzekraczalny termin 14 dni do wniesienia wszelkich możliwych reklamacyj, składa takową do publicznej wiadomości — miasto ... Izby handlowo-przemysłowej dla miasta Krakowa i powiatu krakowskiego, dla innych zas miejscowości w odnośnych c. k. starostwach.

Reklamacye rozstrzyga komisya wyborcza i uwiadamia reklamujących o swem orzeczeniu.

Na podstawie tak sprostowanych list wyborców komisya wyborcza sporządza do aktu wyboru karty legitymacyjne, oraz karty głosowania i przesyła takowe wyborcom wraz z rozpisaniem wyborów (§. 8 ustawy o Izbach handlowych).

Rozpisanie wyborów ma zawierać liczbę członków mających być wybranymi w poszczególnych kategoryach (ciałach) wyborczych, oraz wyszczególnienie, w którym dniu i o której godzinie będzie miał miejsce sam akt wyborczy, mający się odbyć przed komisyą wyborczą przez ustne głosowanie lub przez osobiste oddanie wypełnionych kartek głosowania, i o której godzinie to oddawanie głosów będzie zamknięte.

Rozpisanie wyborów powinno nadto zawierać wyszczególnienie dnia, aż do którego — w razie wyborów przez przysłanie kartek głosowania podpisanych przez wyborców (§. 9 ustawy o Izbach handlowych) — wypełnione i podpisane katki głosowania wraz z kartkami legitymacyjnemi muszą nadejść do tej władzy przemysłowej I-szej instancyi, (starostwa, względnie magistratu i urzędu gminnego w miastach mających własne statuta), w której okręgu znajduje się stała siedziba przedsiębiorstwa.

Wybory sekcyi handlowej i przemysłowej, a względnie poszczególnych ich kategoryj (ciał) wyborczych, mogą być przedsięwzięte w odpowiednich, przez komisyę wyborczą oznaczyć się mających odstępach (§. 9. al. 3 ustawy o Izbach handlowych).

Termin wyborów należy w ten sposób ustanowić, ażeby czas mający upłynąć aż do chwili skrutynium, wystarczył do oddania kartek głosowania i do nadesłania takowych do komisyi wyborczej (§. 9).

Rozesłanie rozpisania wyborów wraz z kartkami głosowania i kartami legitymacyjnemi przez komisyę wyborczą ma się odbyć za pośrednictwem władz przemysłowych I-szej instancyi i to w ten sposób, że stosownie do stałej siedziby przedsiębiorstwa wyborców powyższe druki uporządkowane podług gmin przy załączeniu konsygnacyi również podług gmin sporządzonych dotyczącym władzom przemysłowym przesłane zostają, te zaś mają takowe za potwierdzeniem odbioru doręczyć wyborcom i to w miastach, mających własne statuta, bezpośrednio, gdzieindziej zaś za pośrednictwem urzędów gminnych.

Wybór odbywa się jawnie, a to według woli wyborcy, albo a) przez ustne głosowanie, — albo b) przez osobiste złożenie przed komisyą wyborczą wypełnionej karty głosowania, albo wreszcie c) przez przysłanie karty głosowania, podpisanej przez wyborcę, za pośrednictwem władzy przemysłowej I-szej instancyi, przy załączeniu w każdym razie karty legitymacyjnej.

Karty głosowania mogą być oddane lub przysłane otwarte lub zapieczętowane. Zapieczętowane karty głosowania muszą zewnątrz być zaopatrzone nazwiskiem wyborcy.

Ci wyborcy, którzy swe prawo wyboru wykonywują przez nadesłanie wypełnionej i podpisanej karty głosowania (al. 1 zob. c) powinni swe karty głosowania wraz z kartami legitymacyjnemi złożyć u władzy przemysłowej pierwszej instancyi, do której stała siedziba ich przedsiębiorstwa należy, lub je takowej w ustanowionym terminie przesłać.

Przesyłka ta może nastąpić za pośrednictwem c. k. urzędów pocztowych, c. k. urzędów podatkowych, albo urzędów gminnych, lub przez osobnych posłańców.

Karty głosowania, nadchodzące do władzy przemysłowej po upływie wyznaczonego terminu, nie będą więcej przyjmowane.

Władza przemysłowa pierwszej instancyi przesyła karty głosowania, które do niej nadeszły, wraz z kartami legitymacyjnemi, uporządkowawszy je podług gmin i załączając wspomniane w §. 8 konsygnacye — komisyi wyborczej na ręce jej przewodniczącego.

Urzędy gminne, zwracając władzy przemysłowej pierwszej instancyi konsygnacye w §. 8 oznaczone, mają także załączyć dowody doręczenia; — karty zaś, których nie można było doręczyć, powinny tejże władzy zwrócić.

Władzy zaś przemysłowej pierwszej instancyi jest obowiązkiem niedoręczone przesyłki odesłać do komisyi wyborczej.

§. 10. Przesyłka powyższych druków (kart legitymacyjnych, kart głosowania i rozpisania wyborów), równie jak wszelkich podań ze strony wyborców do komisyi wyborczej, następuje za pomocą poczty bez opłaty pocztowej, jeżeli takowe na adresie zawierają dopisek: „w sprawie wyborów Izby handlowo-przemysłowej Krakowskiej“ (§. 23 al. 1 ust. o Izbach handlowych.)

§. 11. W dniu wyznaczonym i w... obwieszczonym komisya wyborcza przedsiębierze skrutynium. Karty głosowania nadchodzące podczas skrutynium tylko wtenczas będą uwzględnione, jeżeli w należytym czasie oddane zostały władzy przemysłowej pierwszej instancyi (§. 8 ust. 5.)

Karty głosowania zapieczętowane, przysłane lub osobiście oddane, mają być otworzone przez komisyę wyborczą przed rozpoczęciem skrutynium, ale dopiero po ukończeniu głosowania osobistego.

Pomiędzy wybieranymi w odnośnej kategoryi wyborczej (ciele wyborczem) rozstrzyga względna większość głosów, przy równej ilości głosów rozstrzyga los wyciągniony przez jednego członka komisyi wyborczej.

§. 12. Komisya wyborcza bada ważność wyborów i ogłasza urzędownie stanowczy wynik aktu wyborczego.

Komisya wyborcza zawiadamia członków wybranych o ich wybraniu.

Jeżeli w ciągu dni ośmiu, licząc od dnia udowodnionego osobistego uwiadomienia, od wybranego nie nadeszło do komisyi wyborczej oświadczenie co do przyjęcia wyboru, to ten ma być uważany za wybranego, który po nim w tej samej kategoryi wyborczej (ciele wyborczem) najwięcej otrzymał głosów.

Członków wybranych ma komisya wyborcza za pośrednictwem c. k. politycznej władzy krajowej przedstawić ministerstwu handlu wzraz z wyszczególnieniem kategoryj (ciał) wyborczych, w których zostali wybrani.

§. 13. Minister handlu wyznacza dzień i godzinę otwarcia, a względnie ukonstytuowania się nowo obranej Izby.

Otwarcie odbywa się przez pełnomocnika ministra, który następnie oddaje przewodnictwo najstarszemu członkowi Izby.

Powyższa ordynacya ma służyć za podstawę przy przyszłych wyborach do Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie i odtąd przestaje obowiązywać dotychczasowa ordynacya wyborcza dla tejże Izby,

---

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 28 czerwca.

(*R*) Ogłoszony już został statut organiczny zarządu kolei skarbowych, który w trzydziestu pięciu paragrafach obejmuje zasadnicze postanowienia o składzie i o zakresie działania dyrekcyi głównej, rady kolejowej i tych dyrekcyj ruchu, których i liczbę i urzędową siedzibę minister handlu osobnem postanowieniem oznaczy. Tutejsze dzienniki opozycyjne upatrują w tym stanie dążność odśrodkową, posuniętą do ostatecznych granic i konstatują z boleścią tryumf Koła polskiego. Być może, iż inne dzienniki, które kilka miesięcy temu najgoręcej zajmowały się tą sprawą z przeciwnego punktu widzenia objawią niezadowolenie. Czytelnicy „Gazety Lwowskiej“ przypomną sobie, że p. minister handlu w rozmowie z delegowanymi w tej sprawie członkami Koła, oświadczył stanowczo, iż jakiekolwiek rząd poweźmie postanowienia, nie mają one być uważane jako koncesye dla jednej lub dla drugiej strony i że jedynie względy fachowe mogą przy ostatecznej decyzyi rostrzygać. Z tego słusznego stanowiska należy ten statut ocenić. Trudno wprawdzie żądać od opinii powszechnej, aby doraźnie po pierwszem przeczytaniu rozporządzenia ministeryalnego, wyrobiła sobie zdanie stanowcze. Powinny przyjść jej w pomoc koła fachowe, które na podstawie praktyki zdolne są ocenić doniosłość poszczególnych paragrafów i wzajemne ich odziaływanie.

Statut określa przedewszystkiem stanowisko d y r e k c y i j e n e r a l n e j, jako organu wykonawczego ministra handlu, poddanego bezpośrednio pod jego nadzór i zwierzchnictwo. Zadaniem D y r e k c y i r u c h u będzie zawiadywanie służbą lokalną na podstawie rozporządzeń, wydawanych przez jeneralną dyrekcyę. Wszelako jak dyrekcya jeneralna naznaczony ma pewien zakres, w którym działać może samoistnie, nie zasięgając przyzwolenia ministra, pomimo, iż jest tylko jego wykonawczym organem, podobnie też mają pewien samoistny zakres dyrekcye ruchu, w którym mogą działać na własną rękę, pomimo, iż co do stanowiska służbowego w ogóle są poddane pod zwierzchnictwo dyrekcyi jeneralnej. W tym zakresie układają one preliminiarze i rachunki roczne, przyjmują i awansują personal służebny wszelkiej kategoryi, urzędników w obrębie własnego obszaru przenoszą, suspendują i do awansu przedstawiają, udzielają im urlopów, wsparć i remuneracyj, projektują odbudowy na liniach, równie jak budowle nowe, zarządzają parkiem ruchomym, proponują porządek jazdy i wysokość taryf tak osobowych, jakoteż towarowych, wykonywują policyę kolejową, załatwiają zażalenia i reklamacye wnoszone ze strony publiczności, zarządzają warsztatami i zasobem materyałów, zakupują przedmioty inwentarskie i materyały z wyjątkiem szyn, wagonów i t. p., są one zaś wyraźnem postanowieniem §. 29 zobowiązane do nadania przy zakupnie i przy liwerunkach pierwszeństwa przemysłowi i produkcyi ziemskiej własnego obszaru, w razie równości ceny, a postanowienie to rozciąga się także do robót, przez dyrekcye ruchu zarządzanych.

Wewnętrznym językiem służbowym w całym zarządzie kolei skarbowych ma być język niemiecki. Wszelako §. 7 postanawia, iż dyrekcye galicyjskie i podwładne ich urzędy w Galicyi mają używać języka polskiego w korespondencyach z c. k. władzami administracyjnemi i sądami, tudzież z władzami i organami autonomicznemi. Na pisma podawane w językach krajowych mają dyrekcye ruchu w tychże językach odpowiadać i ogłoszenia w języku krajowym jednocześnie z językiem niemieckim wydawać. Z publicznością należy posługiwać się niemieckim lub krajowym językiem, stosownie do wniesionego z grona publiczności zapytania lub żądania. Z powodu tych językowych przepisów łamie już ręce główny dziennik centralistów i rozpaczliwe swe narzekanie kończy hiperbolicznym okrzykiem, iż rezolucye sejmu galicyjskiego doszły już w Austryi do bezmiernej potęgi!

Dla zaokrąglenia obrazu nowej organizacyi, która wejdzie w życie 1 sierpnia b. r., winienem jeszcze dodać, że pod przewodnictwem ministra zbierać się ma dwa razy w roku rada kolejowa, złożona z 50 członków, urzędujących przez trzy lata. Czternastu radnych powoła rząd, dwudziestu czterech wybiorą Izby handlowe, a dwunastu stowarzyszenia rolnicze. Krakowska Izba handlowa wybierać będzie dwóch, a lwowska łącznie z brodzką także dwóch członków, po jednym zaś członku wybierać będą Towarzystwa rolnicze krakowskie i lwowskie. Zakres rady będzie ściśle doradczy, będzie ona jednak miała także prawo przedstawiania wniosków. Do jej kompetencyi doradczej należeć zaś będą sprawy najważniejsze, jako to: taryfy, regulamina, warunki liwerunków, przedsiębiostw i robót.

SPRAWY MONARCHII

Konferencya delegatów różnych miast i krajów przedlitawskich, która zebrała się w Wiedniu dla obradowania w sprawie podatku kolejowego, powzięła następującą uchwałę:

Zważywszy, iż koleje nie są częścią składową regaliów państwowych i w sk... tego zarząd państwowy obowiązany jest zarówno z kazdem prywatnem przedsięb... stwem kolejowem opłacać od dochodu ... gniętego przez kolej, przypadający wedł... ustawy podatek, niemniej uiszczać należy... ści krajowe i gminne, ewentualnie za... razie, gdyby osobna ustawa uwolniła ko... skarbowe od opłacania podatków pańs... wych, zarząd tych linij ma obowiąze... szczania należytości krajowych i gminny...

zważywszy, że w dotychczasowych ... stawach o upaństwowieniu koleji żelazn... nie uwzględniono tych praw przysługu... cych krajom i gminom, owszem w odn... nych ustawach, lub przynajmniej w ... przepisach wykonawczych prawo to kraj... i gmin zostało częścią ograniczone, częś... wyeliminowane;

zważywszy, iż wobec niezupełnego ... szcze upaństwowienia koleji, te kraje i gm... ny, przez które przechodzą linie skarbo... znajdowałyby się w niekorzystnem położe... w porównaniu z temi terytoryami, gdzie ... przedsiębiorstwa koleji prywatnych i doz... łyby niesprawiedliwego i niesłusznego ... szczerbku w swoich dochodach poręcz... nych im istniejącemi ustawami — konfe... rencya delegatów uchwala, aby interes... wane zarządy gmin i krajów wniosły p... tycyę do wysokiego ces. król. całego mi... nisterstwa i obudwóch Izb Rady państwa ... wydanie ustaw, mocą których uregulowan... należytości krajowych i gminnych, mających się opłacać przez koleje skarbowe, przedsi... wzięteby zostało na podstawie następujący... postanowień:

Zarząd państwowy winien uiszczać s... moistne należytości krajowe i gminne ... znajdujących się, czy to w jego posiadani... czy administracyi, lub mających przejść n... przyszłość w jego posiadanie i administra... cyę koleji, bez względu na to, czy koleje t... w chwili przejścia w posiadanie pań... były obowiązane opłacać podatek, lub ... na mocy osobnej ustawy były od podat... uwolnione. Należytości te mają być w... rzone według dotychczasowych ustaw ... od... tkowych, obowiązujących prywatne przedsi... biorstwa kolejowe. Aż do czasu ogł... takiej ustawy, należy w drodze praw... czej postarać się o to, aby krajom i gmi... nom, które w skutek przeprowadzon... upaństwowienia, lub mającego nastąpić ... państwowienia kolei prywatnych, ponoszą ... bytek w swoich dochodach, poręczone ... stało odszkodowanie przez wyznaczen... ze skarbu kwoty, wyrównywającej ściągany... dotychczas należytościom.

Rozdział tych krajowych i gminnych podatków na pojedyńcze kraje i gminy n... nastąpić na podstawie ustawy z d. 5 ... 1869 r.

Dalej uchwalono, aby reprezentowa... na konferencyi miasta i kraje o krokach swoich zawiadamiały zawsze miasto Wiedeń. Petycye mają być wnoszone w imieniu każdego miasta i kraju z osobna, a to z powodu różnicy, zachodzącej pomiędzy poszczególnemi pretensyami.

SPRAWY ZAGRANICZN...

(**Z Warszawy.**)

Księżna Massalska w Warszawie ... stanowiła założyć wyższy instytut żeń... O pozwolenie założenia takowego uda... z prośbą do ministra oświecenia p... nowa. Minister pozwolił na otworzeni... pensyonatu pod wyraźnem jednakże zastrz... żeniem, aby w instytucie tym język po... nietylko nie był wykładowym, ale ażeby ... wcale nie nauczano, czyli żeby w zak... nauk pod żadnym warunkiem ni...

Emigracya żydów z Królest... nietylko nie ustaje, lecz ciągle si... Pomiędzy innemi w tych dniach ... Mińsk kilkudziesięciu czeladników ... kich, udając się do Nowego Św... pszy i łatwiejszy zarobek. Są to ... części młodzi jeszcze bardzo lud... jący zarówno przed nędzą jak ... rem wojskowym, wzbudzającym ... paniczny pomiędzy ludnością ży... tymi pierwszymi emigrantami, których ... sem komitet żydowski w New-Yorku ... bno się zajmuje, ma podążyć w jesieni d... partya emigrantów.

Mosk. wied. donoszą, iż na przy... zjeździe leśników w Warszawie pomiędzy ... nemi roztrząśnięty być ma projekt ochrony

lasów w Królestwie Polskiem, opracowany przez specyalną komisyę, złożoną z techników, prawników i właścicieli lasów pod przewodnictwem b. profesora uniwersytetu Aleksandrowicza.

(Sprawa cholery w parlamencie niemieckim).

Parlament niemiecki przed samem odroczeniem w sobotę przeprowadził zajmującą dyskusyę, z powodu wybuchłej w Tulonie cholery. Na odnośne zapytanie minister Bötticher oświadczył, iż rząd Rzeszy bezzwłocznie po otrzymaniu niepokojących doniesień zarządził dochodzenia, celem dokładnego poinformowania się o właściwym charakterze cholery tulońskiej, niemniej, jakie środki należałoby zarządzić przeciw pojawieniu się cholery w granicach państwa niemieckiego. Zażądano także od rządu francuskiego natychmiastowej relacyi i bliższego określenia natury epidemii. Lekarze tulońscy sądzą, iż jest to cholera azyatycka, natomiast opinia publiczna uważa chorobę jako objaw sporadyczny, krótkotrwały i niegroźny. Rząd niemiecki utworzył komisyę z pierwszorzędnych powag lekarskich, która rozpoczęła właśnie badania. Minister dodał w końcu, że o zamknięciu granicy nie ma mowy, a zaprowadzone zostaną tylko pewne na granicy obostrzenia, które dostateczną będą ochroną dla Niemiec.

Deputowany dr. Virchow gani surowo rząd francuski, iż odrazu zajął takie stanowisko, jakoby miał pewność, iż to nie jest cholera azyatycka. Nigdy i nigdzie na świecie sporadyczna cholera nie występuje w takiej formie i takich warunkach, a najmniej w Tulonie, owem od wieków ognisku wszystkich epidemij azyatyckich. Zdaniem mowcy niezbędną jest rzeczą, aby kanału suezkiego strzegła międzynarodowa komisya. Do tego powinny dążyć wszystkie rządy europejskie. Dr. Virchow pragnie poruszenia tej kwestyi na konferencyi londyńskiej, gdyż nie ma wątpliwości, iż okręty mogą zawlec cholerę nie przybijając wcale do brzegu. Mowca oświadcza się w końcu przeciw zamknięciu granicy, a jedynie za obostrzeniem środków ostrożności, gdyż objawy tulońskie nie są na razie tak groźne, aby epidemia, choćby była rzeczywiście cholerą azyatycką nie mogła być zlokalizowaną. Minister Bötticher stanął w obronie rządu francuskiego i oświadczył, że rząd ten nie mając przekonania, że choroba jest cholerą azyatycką, poczynił jednak wszelkie zarządzenia, w tym wypadku wskazane. Według sprawozdania ambasadora niemieckiego, uczyniono wszystko, co jest tylko możliwem, dla stłumienia i zlokalizowania epidemii. Załogę wycofano z Tulonu, przedsięwzięto desinfekcyę, urządzono dla osób, zapadłych na cholerę, osobny szpital i t. d. Co do sanitarnego nadzoru w Egypcie, to minister przychyla się do opinii Virchowa, uznając komisyę międzynarodową jako środek skuteczny. W końcu zawiadomił minister o wysłaniu komisyi niemieckiej do Tulonu.

(Zamknięcie skupczyny serbskiej).

Jak już uczyniliśmy wzmiankę w wczorajszym numerze, skupczyna serbska została w sobotę zamkniętą mową tronową odczytaną przez króla. Orędzie wspomina na wstępie w tonie gorącym o wszystkich uchwalonych przez skupczynę ustawach i wypowiada jej w imieniu ojczyzny serdeczne podziękowanie, z powodu przyjęcia reformy podatków. Król winszuje deputowanym ich rozsądku i umiarkowania, wypowiada tak im, jak rządowi najwyższe pochwały i wspomina o połączeniu koleji żelaznych pod Wranią. W dalszym ciągu król dziękuje skupczynie za jej enuncyacye, z powodu serbsko-bułgarskiego zatargu i zapewnia, że on i jego rząd dołożą wszelkich starań, aby utrzymać powagę Serbii a zarazem wewnętrzny i zewnętrzny pokój. Orędzie składa wreszcie podziękowanie rządowi greckiemu, za opiekę nad poddanymi serbskimi w księstwie bułgarskiem.

Przed zamknięciem, skupczyna przyjęła prawie jednogłośnie budżet na rok 1884/85. Dochody i rozchody wynoszą okrągło 46 milionów. Stałe podatki, mające być ściągane na podstawie nowej ustawy, preliminowano na 20 milionów.

(Pomniki republikańskie).

Wiadomo już, że zwolennicy Gambetty w Paryżu, do których liczą się wszyscy republikanie oportuniści, zebrali znaczną sumę celem wystawienia wspaniałego pomnika Gambecie w Paryżu. Gdy jednak w stolicy przeważa żywioł radykalny w radzie miejskiej, zaniechał komitet myśli udawania się do rady, ażeby darowała jeden z placów okazalszych na pomnik dla Gambetty, gdyż, jak wiadomo, uchodził on w oczach radykałów za białego a nawet za skrytego zwolennika monarchii. Po naradzie tedy, postanowił komitet udać się do rządu z propozycyą, ażeby plac potuileryjski oddany został na pomnik Gambetty. Rada municypalna, dowiedziawszy się o tem, uchwaliła, ażeby na tym właśnie placu wznieść olbrzymi pomnik na cześć setnej rocznicy rewolucyi, i wezwała prefekta, ażeby plac ten zarekwirował. Zachodzi pytanie, czy rząd p. Ferryego zdobędzie się na energię, ażeby się oprzeć radykałom, którzy w uchwale swej i odezwie do prefekta przekroczyli wszelką granicę przyzwoitości. Umiarkowańsi republikanie mniemali, że zdołają zadowolić skrajnych reprezentantów municypalności wnioskiem, ażeby ów posąg, apoteozujący rewolucyę, stanął na polu Marsowem, ale wniosek ich upadł, bo radykałom zachciało się koniecznie placu tnileryjskiego. Wrogie usposobienie radykałów dla rządu republikańskiego w dziwnej jest sprzeczności z wrzekomem znaczeniem pomnika, który ma być także wyobrażeniem „braterstwa“. Jest to tylko dowód, do jakich niedorzeczności dochodzi każda skrajna dążność, gdy namiętności nie znajdują granic; jest to zarazem cenne i doświadczenie dla gabinetu p. Ferryego, iż nie powinien robić żadnych ustępstw stronnictwu, które zasługuje na nazwę nie skrajnego, ale szalonego. Bądź co bądź rada postanowiła wykonać swój zamiar wzniesienia pomnika rewolucyi, ale czy rząd pozwoli na to, zachodzi wątpliwość, tembardziej, że w setną rocznicę rewolucyi zapowiedział wystawę powszechną. Rząd, który obowiązany jest liczyć się ze stosunkami międzynarodowemi, nie zechce zapewne narazić wielkiego przedsięwzięcia ekonomicznego, jakiem ma być wystawa, dla fantazyi rady municypalnej Paryża. Bo że pomysł ten i projekt w tej chwili uważać można jedynie za lekkomyślną zabawkę, popierają to słowa prefekta, wyrzeczone jeszcze przy zagajeniu sesyi. Zwracał on uwagę, że rada municypalna postąpiłaby roztropnie, gdyby wobec jaskrawych nieporządków w mieście i administracyi Paryża, zajęła się raczej sprawami porządku, ekonomicznemi i finansowemi, a nie polityką, która nie wchodzi w zakres jej działania i która nie zapewni pracy ubogim, potrzebującym jej w Paryżu. Rada municypalna nie usłuchała, jak widzimy, tej rady i wpada na coraz dziksze pomysły, dopóki, jak się zdaje, nie zniewoli sfer rządowych do rozwiązania tej uzurpatorskiej municypalności, która chce działać za wszystkich ministrów, i za prefekta, a niekiedy nawet za duchowieństwo i nauczycieli. Są to fakta, gdyż w radzie paryskiej były już wnioski o organizacyi wykładów, o zniesieniu nauki religii i t. p.

KRONIKA

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się we środę, dnia 2 i we czwartek, dnia 3 lipca, każdym razem o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym środowego posiedzenia ciąg dalszy rozprawy szczegółowej nad statutem organizacyjnym wyższej szkoły żeńskiej we Lwowie. Na porządku dziennym czwartkowego posiedzenia między innemi: wniosek w sprawie sprzedaży gruntu miejskiego przy ulicy Pełtewnej i nabycia na rzecz gminy gruntu z realności pod l. 74³/₄ przy ulicy Starozakonnej (uchwała pierwsza); wniosek względem nabycia gruntu z realności pod l. 280, 564, 565²/₄ na cele otwarcia nowej ulicy Gródecko-Janowskiej przez grunta c. k. skarbu wojskowego (uchwała pierwsza); sprawa budowy strażnicy pożarowej na gruncie miejskim przy ulicy Gródecko-Janowskiej, oraz sprawy, niezałatwione na poprzednich posiedzeniach.

— **Ogłoszenie konkursu.** Wydział krajowy Król. Galicyi i Lod. z W. Ks. Krakowskiem rozpisuje konkurs na dwa stypendya po trzysta (300) zł. z fundacyi „Wystawy krajowej rolniczej i przemysłowej we Lwowie z r. 1877“, przeznaczone dla rzemieślników i przemysłowców, którzy zawodowo już w kraju wykształceni wiedzę swą i naukę za granicą uzupełnić pragną. Na podstawie art. VI listu fundacyjnego Wydział krajowy postanowił nadać tym razem jedno stypendyum stolarzowi a drugie ślusarzowi. Nadane stypendyum pobierane będzie przez rok jeden, może być jednak pozostawione na czas dłuższy, najdłużej na trzy lata, jeżeliby wydoskonalenie się w zawodzie, przez stypendystę wybranym, wymagało dłuższego pobytu za granicą. Kandydaci, ubiegający się o te stypendya, winni najdalej do 10 sierpnia 1884 roku wnieść podania swoje do Wydziału) krajowego i dołączyć do nich: 1) metrykę, 2 świadectwo moralności, 3) świadectwo ubóstwa i 4) poświadczenie nabytego w kraju zawodowego wykształcenia w stopniu powyżej wskazanym. Nadto winni kandydaci w podaniach swoich wskazać szczegółowo program i cel podróży a Wydział krajowy, nadając stypendyum może także wytknąć stypendystom kierunek, w jakim i miejscowość, w której mają uzupełnić swoje wykształcenie. Wreszcie przedłożyć mają kandydaci także pisemne zobowiązanie się, że w razie uzyskania stypendyum po wykształceniu się za granicą wykonywać będą swój przemysł w kraju przez lat dziesięć. Stypendysta, którzyby nie dopełnił tego warunku po otrzymaniu stypendyum, będzie obowiązany zwrócić fundacyi kwotę otrzymaną tytułem stypendyum wraz z 6 proc. — Wypłata stypendyów odbędzie się w dwóch równych ratach półrocznych z góry. Pierwsza rata wypłacona zostanie stypendystom w chwili wyjazdu za granicę, druga zaś po upływie sześciu miesięcy, jezeli się oni wykażą, że w pierwszem półroczu pobytu swojego za granicą zastosowali się do przedłożonego w konkursie programu podróży a ewentualnie i do dyrektywy przez Wydział krajowy wytkniętej. W razie, gdyby stypendysta nie uczynił zadość temu warunkowi, Wydział krajowy może mu odmówić wypłaty drugiej raty półrocznej stypendyum.

— **Konkurs.** W państwowej służbie budowniczej, w Tyrolu, opróżnione jest miejsce c. k. inżyniera z dochodami IX, ewentualnie adjunkta budowniczego w X klasie rangi. Starający się o te miejsca winni wykazać się nietylko przepisaną kwalifikacyą techniczną, ale także znajomością obydwóch języków krajowych (niemieckiego i włoskiego). Podania winny być wniesione w drodze przełożonej władzy najpóźniej do dnia 6 lipca 1884 do prezydyum c. k. Namiestnictwa w Innspruku.

— **Pogrzeb ś. p. Hipolita Lipińskiego,** jak donosi *Czas*, odbył się w Krakowie w niedzielę po południu przy licznym udziale publiczności. Konduktowi towarzyszyli uczniowie Szkoły sztuk pięknych z profesorami a trumnę, zdobną licznemi wieńcami, wnieśli na cmentarz koledzy zmarłego artysty. Wspomniony dziennik podaje o ś. p. Lipińskim następujące szczegóły biograficzne: Zmarły przedwcześnie artysta był synem ludu, pochodził z Nowego Targu pod Tatrami. Ojciec jego zajmował urząd leśniczego tego miasta, ale nie miał funduszów na wychowanie syna. Czternastoletni chłopczyk, w ubiorze niemal góralskim, zjawił się na bruku krakowskim, sam, bez pomocy. Przyjęła go Szkoła sztuk pięknych krak. za ucznia w r. 1862 i uznano go, jako młodzieńca pełnego talentu, gdy w roku 1871 po ukończeniu kilku obrazków wysłano go kosztem szkoły za granicę do Monachium. Bawił za granicą lat dwa, głównie w Akademii monachijskiej, gdzie nagradzany bywał medalami. Powróciwszy do kraju osiadł w Krakowie i po wymalowaniu obrazu „Niedźwiednik na wsi w górach“, niesłychanie pełnego życia i prawdy, ruchu i fizyonomii, przeszedł do pracowni dyr. Matejki. Tu odmalował swój *Targ na Kleparzu*, obraz, który obudził żywy interes w sferach ministeryalnych i sprowadził dlań opiekę rządu. W ostatnich czasach pracował nad obrazem *Konika Zwierzynieckiego* który pozostawił niedokończonym. Hipolit Lipiński prowadził przez lat wiele oddział malarstwa w szkole kobiecej sztuk pięknych przy muzeum przemysłowem, był członkiem komitetu muzeum narodowego, a niejednokrotnie przyczynił się do uświetnienia naszych uroczystości ludowych. Była to dusza pełna miłości dla sztuki, pracowity, wytrwały zajęty swym zawodem, mało udzielał się drugim, żyjąc w kółku rodzinnem. Pozostawił wdowę z rodziny Stattlerów i troje drobnych sierót. Żal nam serdeczny, że Bóg nie dozwolił przedłużyć żywota tego wdzięcznego artysty, którego imię wiązało się z pamiątkami Krakowa i najbliższej okolicy.

— **Kolonie wakacyjne.** Dnia 30 czerwca odbyła się w biurze towarzystwa pedagogicznego konferencya w sprawie urządzenia kolonii dla dziewcząt w Lisowicach, pod przewodnictwem p. Wiktoryi Niedziałkowskiej. Obecne były kierowniczki wszystkich tutejszych szkół żeńskich; członkowie komitetu pp. dr. Gerstmann i Zdzisław Onyszkiewicz. — Uchwalono na podstawie projektu komisyi i wniosków dr. Tad. Żulińskiego regulamin zajęć i zabaw i uchwalono zastosować się zupełnie do przepisów hygienicznych, które dr. Żuliński dla kolonii ułożył i polecić kierowniczkom kolonii ścisłe tych przepisów przestrzeganie. Ułożone przez dr. Tad. Żulińskiego przepisy wyjdą temi dniami w druku, będziemy więc wkrótce mieli sposobność ogłosić ich osnowę. — Na kierowniczkę kolonii wybrano jednomyślnie panią Zubrzycką, wdowę po nauczycielu, trudniącą się przez długie lata wychowaniem panienek, tudzież jej córkę pannę Jadwigę Zubrzycką, nauczycielkę lwowskich szkół ludowych. — Przyjęto następnie przedłożony przez dr. Gerstmanna program finansowy i uchwalono ze względu na szczupłość zebranych dotąd funduszów, jakoteż innych trudności ograniczyć kolonię na jeden sezon 4-tygodniowy i przyjąć 20 dziewcząt w wieku od 10 do 14 lat, a mianowicie: ze szkoły im. Elżbiety 4, ze szkoły wydziałowej 5, ze szkoły św. Antoniego 2, ze szkoły św. Maryi Magdaleny 2, ze szkoły św. Anny 2, a ze szkoły św. Marcina 3 uczenice. — Grona nauczycielskie tych szkół zaproponować mają kandydatki; a w niedzielę d. 6 lipca o godzinie 10 rano przedsięweźmie dr. T. Żuliński w szkole wydziałowej (sala I. B. klasy, na 2 piętrze) oględziny lekarskie, poczem stanowcze przyjęcie kandydatek nastąpi, dla których komitet pań podejmie się dostarczania potrzebnej na pobyt wakacyjny wyprawy. Kolonia wyjedzie dnia 15 lipca rano o 7 godzinie, a po czterech tygodniach powróci do Lwowa, t. j. dnia 14 sierpnia b. r. wieczorem o godzinie 8 koleją Albrechta. Wszystkie normalia, dotyczące sprawy kolonij wakacyjnych ogłoszone będą w najbliższym numerze „Szkoły“, organu Towarz. Pedagogicznego dla informacyi komitetów prowincyonalnych, które się zajmują urządzaniem kolonij.

— **Towarzystwo gimnastyczne** *Sokół* we Lwowie otwiera w czasie od połowy lipca do końca sierpnia b. r. kurs wakacyjny nauki gimnastyki, praktyczno-teoretyczny, dla nauczycieli. Kandydaci winni zgłosić się pisemnie do dyrekcyi towarzystwa (ul. Kurkowa, l. 7) z dodaniem świadectwa lekarskiego co do stanu zdrowia uzdalniającego ich do ćwiczeń gimnastycznych, a to najpóźniej do 10 lipca b. r. Na żądanie wydawać będzie dyrekcya towarzystwa poświadczenie, iż kandydat odbywa podróż na kurs powyższy, które to poświadczenie może służyć na poparcie prośby kandydata o zniżenie karty jazdy na kolejach. — Dyrekcya towarzystwa poczyni starania celem możebnego umieszczenia kandydatów we Lwowie Po skończonym zaś kursie wyda poświadczenie z odbycia tegoż. Kandydaci krajowi muszą się zgłosić do egzaminu pisemnie, stosownie do wskazówek zawartych w rozporządzeniu w. ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 10 września 1870 r. do państwowej komisyi egzaminacyjnej we Lwowie, obcokrajowi zaś do dyrekcyi towarzystwa gimnastycznego *Sokół*. W obu razach termin egzaminów przypada z końcem sierpnia, ewentualnie z końcem grudnia b. r. Bliższych szczegółów na zapytania ustne lub pisemne, udziela wspomniona dyrekcya w godzinach od 6 do 9 wieczorem.

— **Do Rady powiatowej** bohorodczańskiej, przy wyborze uzupełniającym z grupy gmin miejskich wybrany p. Mojżesz Bernfeld, właściciel garbarni w Bohorodczanach; zaś do Rady powiatowej żywieckiej przy takimże wyborze z grupy gmin wiejskich p. Szymon Worek, gospodarz i radny z Łodygowic.

— **Towarzystwo hydropatów** we Lwowie donosi, iż zwołane na dzień 28 czerwca 1884 r. do Rudnego walne zgromadzenie nie mogło załatwić swych czynności dla braku kompletu i że z tego powodu w myśl § 19 statutu towarzystwa zostało odroczone na dzień 26 lipca b. r. Miejsce zebrania w gmachu ratuszowym: początek o godzinie 3 po południu. Porządek dzienny ten sam. Po odbyciu zgromadzenia ewentualnie wspólna wycieczka do Rudnego.

— **Na rzecz pogorzelców** w Gliniarach złożono oprócz datków, poprzednio już wykazanych, w c. k. starostwie borszczowskiem kwotę 4 zł. 55 ct.; w kamioneckiem 5 zł.; w nadwórniańskiem 4 zł. 60 ct.; w zbaraskiem 38 zł. 72 ct Wszystkie wymienione kwoty odesłane zostały na ręce p. starosty w Przemyślanach.

— **Smiertelność we Lwowie.** W 25 tygodniu roku bieżącego, mianowicie od dnia 15 do 21 czerwca włącznie, umarło w mieście naszem osób płci męskiej 37, płci żeńskiej 23, razem 60, czyli o 25 mniej niż w poprzednim tygodniu. Średnia dzienna śmiertelność wynosiła 8·6, śmiertelność roczna 27·0 na 1.000 mieszkańców. Z ogólnej liczby zmarłych w tym tygodniu przypadało na śródmieście 4, na I dzielnicę 4, na II dzielnicę 7, na III dzielnicę 8, na IV dzielnicę 3, na szpitale 34. W porównaniu z poprzednim tygodniem liczba śmiertelnych wypadków zmniejszyła się o 7 w chorobach gruźlicy, o 3 w dyfteryi i t. d. Ospy zdarzył się 1 śmiertelny wypadek, durzycy brzusznej 1, krztuśca 2.

— **P. Siedlecki,** znany chlubnie prestidigitator, przybył do Lwowa, aby w czasie feryj teatralnych dać tu kilka przedstawień. Pierwszy popis p. Siedleckiego odbędzie się we czwartek.

— **Uczeń cukierniczy,** który zostawał w kondycyi u cukiernika p. Müllera, wyłudza po sklepach na tegoż konto towary; przeto ostrzega się kupców przed szkodą.

* **Klęską gradową** nawiedzone zostały w powiecie brzeżanskim gminy Zuków, Ceniów, Chorobrów, Chorosiec, Augustówka, Kuropatniki, Dubszcze, Łapszyn, Glinna, Buszcz, Komarówka, Słoboda, Krasna, Litatyn, Potutory, Żołnówka, Sarańczuki i Szybalin, oraz obszary dworskie w Ceniowie, Augustówce, Dryszczowie, Glinnie, Litatynie, Potutorach i Wierzbowie; w powiecie horodeńskim gmina Harasymów i Zabokruki. Likwidacyę szkody, celem przyznania dotkniętym rolnikom ulg podatkowych, zarządzono.

* **Piorun** w Trzemeśni, w powiecie myślenickim, dnia 22 b. m. poraził na śmierć 18-letniego Walentego Poradzisza.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono Michałowi D., stróżowi kamienicy pod l. 8 ulica Sykstuska, z zamkniętego mieszkania, srebrny zegarek ankier, kryty, znaczony liczbą 26.150, z kluczykiem i srebrnym łańcuszkiem, wartości 27 zł.; Efroimowi D. srebrny zegarek kryty z łańcuszkiem, wartości 18 zł., z kieszeni, gdy zdrzemał się w szynkowni pod l. 29 przy ulicy Żółkiewskiej; panu Rapsowi w Jaryczowie skradła zbiegła sługa Katarzyna N. kosztowności, jak korale, perły i srebrne monety; skradziono na szkodę p. Immerdauera 2) b. m. z wozu

na drodze z Winnik do Lwowa, pakę, znaczoną nr. 1974, wagi 21 kilo, zawierającą 500 paczek tureckiego tytoniu, po 35 ct., wartości 175 zł.; p. Salomonowi Breslerowi z bożnicy pod l. 12 ulica Smocza, tales, 10 przykazań i książkę hebrejską do modlenia, wartości 18 zł.; p. Karolinie K., pod l. 9 ulica Panieńska, jedną dużą a dwie mniejsze poszewki ze wstawkami, spodnicę białą, trzy ręczniki i prześcieradło znaczone A. K., oraz trzy serwety białe, wartości 14 zł.; p. Natanowi Lubingerowi, przez otwarte okno, pod l. 17 ulica Kaźmierzowska, futro z białych rossyjskich lisów, czarnem suknem pokryte, wartości 80 zł., zimową sukienną bekieszę, a drugą z granatowego sukna, parę spodni sukiennych, jasnych w paski, dwie pary butów z cholewami, szal zimowy zielony, białą chusteczkę znaczoną H. L. i czerwoną, wartości 35 zł.; Maryi G., pod l. 18 ulica Sobieskiego z otwartego mieszkania srebrny zegarek, ankier kryty na 14 kamieni z srebrnym łańcuszkiem i kluczykiem o czerwonem szkiełku, wartości 24 zł., o którą to kradzież jest podejrzany mężczyzna wzrostu niskiego, ciemnoblond włosów, porządnie ubrany.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wiedniu emeryt. radca dworu i radca sekcyjny ministerstwa skarbu br. Franciszek Somaruga, w roku 1848 członek parlamentu frankfurckiego, przeżywszy lat 69; w Tarnowie młody historyk, jeden z ulubionych uczniów ś. p. Szujskiego, dr. Franciszek Siekierzyński, b. aplikant archiwum krajowego, autor kilku artykułów, rokujących niepośledniego uczonego, przeżywszy lat 23; w Paryżu umarł rzeźbiarz francuski Jean Esprit Marcellin, przeżywszy lat 63.

— **Katastrofa w kopalni.** Depesza z Wrocławia donosi, że wszyscy robotnicy, zasypani w kopalni *Deutschland* na Górnym Szląsku, zostali ocaleni.

— **Sensacyjną wiadomość** podają dzienniki francuskie. Znakomity krytyk francuski, lecz zarazem wyznawca krańcowego realizmu w sztuce, a przytem b. współpracownik radykalnego *Siècla*, Franciszek Sarcey, ulegając nagle głosowi wewnętrznemu, wstąpił do zakonu OO. Oratoryanów. Chorował on na oczy i leczył się w zakładzie, kierowanym przez zakonników, z którymi obcowanie wywarło tak potężny wpływ na umysł znakomitego publicysty. Nadaremnie przyjaciele usiłowali odwieść go od powziętego zamiaru; „nie opuszczę tych murów — odpowiadał Sarcey — gdzie odzyskałem nietylko wzrok fizyczny, ale także wzrok duszy“.

— **Kradzież brylantów.** Kwestura królewska miasta Medyolanu ogłasza, że dnia 9 b. m. w mieście tem do magazynu jubilera P. Confaloniere weszło czterech mężczyzn, którzy do tego stopnia umieli zaprzątnąć uwagę służby sklepowej, że piątemu ich towarzyszowi powiodło się tymczasem z ostatniego pokoju magazynu ukraść brylanty wartości 162.304 lirów. Złoczyńcy, którzy ze zdobyczą umknęli, używali w rozmowie pomiędzy sobą języka niemieckiego, francuskiego i włoskiego.

— **Telegraf w Chinach.** Nowa linia telegraficzna została niedawno oddana do użytku powszechnego w Chinach. Linia ta łączy ognisko handlu Kanton z miastem Lungchan, położonem o 90 mil na południe Nankinu, nieopodal granicy tonkińskiej.

— **Amator wielożeństwa.** Władze w Toledo (Stany Zjednoczone), aresztowały pewnego woźnicę, nazwiskiem Neuville, który porwał miss Lillian Wihtney, córkę swego chlebodawcy i wziął z nią ślub. Woźnica oskarżony przez tego ostatniego o bigamię, został uwięziony, a miss Lillian, chociaż zaprzeczała, jakoby była jego żoną, oświadczyła, że jej serce w zupełności należy do niego. Jednocześnie policya zebrała mnóstwo interesujących wiadomości o tym dziwnym człowieku i tak: w Toronto, gdzie jest znany pod imionami: Grzegorza Newbald, Grzegorza Ferry i Steward, został on skazany za bigamię w 1877 r. Parę lat przedtem skazany był w temże mieście za fałszerstwo, lecz po dwóch miesiącach więzienia, uwiódł żonę nadzorcy, uciekł z nią i z pieniędzmi jej męża do Bothwell. Po kilku dniach porzucił ją. Neuville prócz tego ożenił się w Newake pod nazwiskiem Newbolda, pod nazwiskiem zaś Percy pojął za żonę miss Annę Henry. W styczniu 1883 pod nazwiskiem Grzegorza Perry zaślubił Celinę Rowe. Cokolwiek później zaślubił bogatą dziedziczkę w Jersey City, pojął także za żonę pewną młodą kobietę w Watertown, a inną znowu w Paterson. Według zeznania pewnej osoby, z którą płochy woźnica żył w Detroit, aż do czasu wykradzenia miss Lillian, prawdziwe jego nazwisko ma być Robert Newbold i ma on być synem oficera armii angielskiej, mieszkającego obecnie w Paterborn (Stan Ontario). Na tem jednak nie koniec; według innych wiadomości, w r. 1862 mając lat dziewiętnaście, przybrał on nazwisko Karola Stewarta, aby debiutować w karyerze matrymonialnej, zaślubiając miss Wood z Kingston. W parę dni potem zniknął i zeznająca nie wie, co się z nim działo aż do r. 1875, kiedy go spotkała i została przez niego zaślubioną. Nazywał się wtedy Smith. W rok potem udał się do Campbellfort i ożenił się z Maryą Adelajdą Nichols, która dowiedziawszy się, że nie jest jedyną jego żoną, dostała pomięszania zmysłów i umarła w szpitalu. W krótce potem wielożeniec został skazany i osadzony w więzieniu. Człowiek ten, tyle razy żeniący się, spełniał również najrozmaitsze rzemiosła. Był garsonem w restauracyi, czeladnikiem u rzeźnika, komisantem księgarni, agentem przedsiębiorstw teatralnych, kaznodzieją metodystowskim, urzędnikiem i t. d. a ostatecznie woźnicą.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Wiedeń, 28 czerwca

(Korespondencya Gazety Lwowskiej.)

Spustoszenia, zrządzone powodziami w Galicyi dotknęły także w dość znacznej mierze roboty około budowli nowych linij kolejowych. Otwarcie koleji z Oświęcimia do Podgórza i z Grybowa do Zagórza doznaje ztąd zwłoki, która jednak nie potrwa zbyt długo. Taryfy dla dwu tych linij w tych dniach już będziemy mogli podać do wiadomości publiczności. Daty odnoszące się do szkód zrządzonych w robotach powodziami, nie są jeszcze zebrane; w przybliżeniu obliczają te straty na blisko pół miliona. Naprawa wpłynie zaledwie na postęp robót w miesiącu czerwcu, gdyż dzieć się ma, jeśli tylko będzie można, pomnożonemi siłami robotniczemi.

Urzędowy *Centralblatt für Eisenbahn und Dampfschiffahrt* ogłasza tymczasem sprawozdanie ze stanu robót po koniec maja. Postęp w miesiącu tym był przy pomnożonych siłach znaczny, Na linii głównej, to jest na ogniwach z Żywca do Nowego Sącza, z Grybowa do Zagórza i z Stanisławowa do Husiatyna, pracowało w maju codziennie w przecięciu 21.164 robotników, czyli po 4 814 więcej niż w miesiącu poprzednim; na odnogach zaś z Żywca do Zwardonia, z Oświęcimia do Podgórza i z Suchy do Skawiny było zatrudnionych na dzień po 6.608 robotników, czyli po 658 więcej. Zastęp robotników liczył przeto ogółem 27.772, co w porównaniu z miesiącem poprzednim oznacza pomnożenie sił robotniczych o 5.472. Roboty około nasypu, a mianowicie naprzód roboty ziemne postąpiły na linii głównej do 4,073 543 m. kub. to jest o 252.663 m. kb.; na odnogach do 1, 916.967, t. j. o 189 157 m. kub.; roboty zaś murarskie na linii głównej do 220.791, czyli o 26,201, na odnogach do 82.711, czyli o 20.201 metr. kub. Było więc po koniec maja nasypu gotowego w robotach ziemnych 5,990.510 metr. kub, w robotach murarskich 303.502 m. k., czyli ogółem 6,294.012 m. k., co oznacza postęp gotowej kubatury o 488.322 metry. Blisko pół miliona!

Na odnodze z Oświęcimia do Zagorza, która miała być otwarta dnia 1 b. m. i byłaby była już otwarta, gdyby pan Minister handlu, odbywając jazdę na tej linii, nie był zastał zupełnego braku dojazdów, nasyp był gotowy w ilości 999.090 metr. kub., t. j. w stosunku 95 prc. do całej kubatury przewidzianej, której niegotowa reszta po bokach byłaby zrobiona już podczas ruchu. Budynki nad torem atoli były gotowe dopiero w stosunku 85 prc. całej roboty, a nadto nie było jeszcze gotowe urządzenie stacyj wodnych w Skawinie i Podgórzu. Tor oczywiście leżał już cały i był w większej części wypełniony już żwirem. Na najbliższem wykończenia ogniwie z Grybowa do Zagórza nasyp gotowy w ilości 1,131.951 metr. kub., chociaż liczba ta przewyższa już obliczoną w pierwotnym planie kubaturę o 108.451 metr. kub., przedstawiał dopiero 88 procent całości wedle ściślejszego obrachunku; szczególniej pod względem robót murarskich przy nasypie stosunkowo o wiele więcej już zrobiono, niż pierwotnie obliczano. Mosty, mostki i przepusty już wykończone, szyny także położone, ale budynki nad torem były gotowe tylko w stosunku 65 prc.

Z pomiędzy innych części nowej sieci najdalej postąpiło ogniwo z Zywca do Nowego Sącza, stanowiące coś w rodzaju galicyjskiego Semmeringu, gdzie nasyp gotowy w ilości 2,189.482 metr. kub. przewyższał już o 266.982 metr. kub. kubaturę pierwotnie obliczoną, a reprezentował dopiero 80$^{1}/_{10}$ prct rzeczywistej całości. Mosty i mostki jednak dalej już postąpiły; tor prawie w połowie położony, budynki nad nim niespełna w takimże stosunku wystawione. Ogniwo Stanisławowsko-Husiatyńskie miało gotowego nasypu 972.901 metr. kub, czyli 70 prct. całości. Tu różnica między obrachunkiem planu pierwotnego a rzeczywistością okazuje się najmniejszą i nieznaczną, albowiem plan pierwotny także oblicza całą kubaturę nasypu na 1,232.000 metr. kub. Mosty i mostki w trzech czwartych częściach gotowe, szyny w piątej części położone, budynkom było dość daleko jeszcze do połowy gotowości. Na odnodze z Zywca do Zwardonia nasypu połowa gotowa (405.790 metr. kub.) tak samo mostki i przepusty; wielkie mosty natomiast wymurowane już prawie w całości; budynki w trzeciej części gotowe. Nakoniec odnoga z Suchy do Skawiny miała nasypu gotowego nieco więcej niż połowę (587.518 metr. kub.); mosty i mostki tak daleko postąpiły, że w czerwcu miano rozpocząć kłaść szyny; budynki atoli zaledwie nad ziemię wyrosły.

Z miesiąca maja stanowczo za mało skorzystano do robót około budynków. Któżby uwierzył, że roboty te przez cały miesiąc maj postąpiły zaledwie o dziesiątą część całości; na odnodze z Suchy do Skawiny nawet tylko o dwudziesiątą część, a na ogniwie z Zywca do Nowego Sącza mniej jeszcze, bo o część trzydziestą.

Józef Glinkiewicz.

Bank Rolniczy we Lwowie.

(Ulica Karola Ludwika l. 1)

Dnia 28 czerwca 1884.

Ceny à 100 kilo — *loco* Lwów.

Pszenica usposobienie lepsze.	czerwona	9·25	10·—
	biała .	9·—	9·75
	nowa .	8·—	8·50
Żyto poszukiwane	gotowe .	7·75	8·75
	nowe .	5·50	6·25
Owies poszukiwany.	obroczny	7·75	8·50
Jęczmień poszukiwany	gotowy	7·75	8·75
	nowy .	5·50	6·25
Rzepak nominalnie.	. . .	11·50	12·—
Rzepak nowy usposobienie spokojne	. . .	11·—	12·—
Groch usposobienie spokojne	do gotow.	7·—	10·—
	pastewny	5·50	7·—
Wyka usposobienie spokojne	do nasienia	7·—	8·50
	obroczna	5·40	6·—
Bobik usposobienie spokojne	. . .	6·—	6·50
Hreczka popyt mniejszy.	. . .	7·75	8·50
Kukurudza usposobienie słabe	. . .	6·25	7·25
Chmiel poszukiwany	za 50 kilo	80·—	110·—
Koniczyna bez popytu	czerwona	35·—	45·—
	biała .	—·—	45·—
	szwedzka	—·—	—·—

Spirytus za 10.000 lt. prct. nominalnie 32·50 do 33·— zł.

Uwaga Bank Rolniczy podaje do wiadomości P. T. członków i interesowanych, iż z dniem 10 maja r. b. otwartą została agencya i magazyny zbożowe w Jarosławiu, jak niemniej skład maszyn rolniczych. — Przyjmuje zamówienia na oryginalną pszenicę czerwoną banatkę przy zadatku 2 złr. na każde 100 kilogr.

Bank Rolniczy utrzymuje na składzie żyto montańskie — owies obroczny — tymotkę — soczewicę — sporek olbrzymi — ząb koński. — Zamówienia przyjmuje na maszyny rolnicze.

(Żyto montańskie zasiane w lipcu daje jeden pokos zielonej paszy w jesieni, drugi w początkach kwietnia, a w lipcu zbiera się na ziarno. Cena złr. 10 za 100 kilo *loco* Lwów).

---

* **Umowa pocztowa.** Według doniesienia dzienników wiedeńskich, austryackie ministerstwo handlu w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem komunikacyi zawarło z francuskim zarządem poczt umowę, że w komunikacyi między Austro-Węgrami a Francyą od 1 lipca b. r. począwszy, przesyłki listowe na pocztach oddane, mogą być telegraficznie cofnięte, a względnie ich adresy zmienione, póki adresatom nie były doręczone.

Wiedeń, 1 lipca. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 1716 sztuk wołów, między temi galicyjskich 313, węgierskich 613, niemieckich 790. Ogólny przypęd był o 237 a z Galicyi o 178 sztuk większy, niż zeszłego tygodnia. Targ był ożywiony. Ceny podniosły się o 1 złr. do 1 złr. 50 ct. Sprzedano wszystko. Towar galicyjski był przeważnie wyborowy. Płacono za woły galicyjskie po 60 — 62 złr a za towar najprzedniejszy po 62·50 złr. do 63 złr., za woły węgierskie po 58 do 61·50 złr. i 62·50 do 65 złr., niemieckie po 54 — 59 złr. i 60 — 65 złr.

Na targ preszburski przypędzono ogółem 2128 sztuk, przeto o 159 sztuk mniej niż zeszłego tygodnia. Z Galicyi dostawiono 649 sztuk czyli o 126 mniej. Notowania cen, przedewszystkiem co do towaru galicyjskiego, nie są zupełnie wiarogodne.

---

* **Targ w Preszburgu.** W nr. 115 *Gazety* z dnia 17 maja b. r. zamieściliśmy słów kilka o wiedeńskim regulaminie targowym i nowej targowicy bydła w Preszburgu, wykazując korzyści targu wiedeńskiego i przedstawiając zarazem wielkie niedogodności, połączone z przesyłką galicyjskiego towaru do Preszburga. Doświadczenia, poczynione w ubiegłych kilku tygodniach, stwierdzają w zupełności wywody nasze. Wziąwszy naprzykład za podstawę wynik targu preszburskiego z dnia 16 czerwca b. r., będziemy mieli wymowny dowód, jak dalece niekorzystnem jest obsyłanie tego targu dla galicyjskich hodowców bydła opasowego.

W dniu tym notowano w Preszburgu za galicyjskie woły opasowe 58 złr. za centnar metryczny, podczas gdy cena wołów, takiej samej jakości, na targu wiedeńskim w tym samym dniu odbytym, wynosiła 61—62 złr, co czyni różnicę od 15—20 złr. na sztuce, a nawet zwykłe gatunki galic. bydła rzeźnego sprzedawano po 59—59·50 złr. za centnar metryczny, tak że nawet ta cena była o 1—1·50 złr. wyższą, aniżeli ceny, uzyskane na targu preszburskim, za najlepsze galic. bydło opasowe.

Na tymże targu w Preszburgu nie sprzedano co najmniej 300 sztuk wołów, które oczywiście ze znaczną stratą właścicieli popędzić musiano na inne targi, a w szczególności do Wiednia, gdzie w tymże samym dniu 180 z tych wołów sprzedano.

---

* **Zjazd przedstawicieli kolei.** W dniu 8-ym lipca r. b. odbędzie się w Baden-Baden zjazd przedstawicieli koleji, należących do związku komunikacyi bezpośredniej rossyjsko-austryackiej; celem zjazdu, ustanowienie taryf jednakowych z taryfami koleji związku rossyjsko-niemieckiego.

* **Produkcya węgla.** Z wykazu porównawczego produkcyi węgla w rozmaitych krajach dowiadujemy się, iż kopalnie węgla kamiennego w Anglii wyprodukowały w roku 1881-szym 154,184.300 tonn, w Ameryce 76,184.000, w Niemczech 48,698.000, we Francyi 19,909.000, w Belgii 16,906.700, w Austro-Węgrzech 14,936.000, w Rossyi (wraz z Królestwem Polskiem) 3,000 000, w Indyach i Japonii 2,600.000, w Australii 2,170.000 i w Kanadzie 1,416 000 tonn.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udał się wczoraj rano w towarzystwie generał-adjutantów barona Moudla i generał-majora barona Poppa, tudzież dwóch adjutantów przybocznych do obozu pod Bruck nad Litawą, gdzie zabawi do jutra.

Jak donosi *Wiener Ztg.*, zeszłego czwartku złożyli w ręce Najj. Pana przysięgę w charakterze tajnych radców: szef sekcyi w ministerstwie spraw wewnętrznych dr. baron Matzinger, podkomorzy i pułkownik pozasłużbowy Ryszard hr. Clam-Martinitz, podkomorzy hr. Berchtold i właściciel dóbr hr. Belcredi.

Najd. Cesarzewicz Rudolf wyjechał przedwczoraj wieczorem do obozu pod Bruck.

J. E. pan Minister br. Ziemiałkowski przybył do kraju i udał się na oględziny kolei Jarosławsko-Sokalskiej. Noc dzisiejszą miał p. Minister przepędzić w Przemyślu.

Na oględziny wspomnianej kolei wyjechał również wczoraj J. E. pan Namiestnik Zaleski.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zarządziło zbieranie składek na rzecz klęską powodzi dotkniętych mieszkańców Galicyi, we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem Szląska, który również podobną katastrofą dotknięty został.

Wykaz VII. Składki na rzecz powodzią dotkniętych, które wpłynęły do kasy Banku krajowego, na ręce naczelnego dyrektora tegoż banku, p. Antoniego Wrotnowskiego: hr. Mołodecki 50 zł., Wydział Rady powiatowej w Buczaczu 200 zł., Wydział Rady powiatowej w Husiatynie 500 zł., na ręce Wgo. p. Horodyskiego z Krogolca: WPp.: Morawiecki 5 zł., Strawiński 5 zł., Weizelberger 5 zł., Patocki 2 zł., Brzuszkiewicz 2 zł., Franciszek Ludwikowski 15 zł., Gustaw Ludwikowski 10 zł., Wydział Rady powiatowej w Złoczowie 200 zł., Helena i Józefa baron. Bruniccy 60 zł., Franciszek Maksymowicz 5 zł., Albert Wilczyński 5 zł. doktor Antoni Małecki 30 zł., doktor Grott (urzędnicy oddziału manipulacyjnego Wydziału krajowego) 18 złr. 50 cnt., urzędnicy Banku krajowego 35 złr., galic. Kasa oszczędności 10.000 złr., hr. Potulicka z Glinian 100 złr., powiat. kasa oszczędności w Trembowli 21 złr. 20 cnt., wydział powiatowy w Trembowli 100 złr., oddział radziechowskiego towarzystwa pedagogicznego 19 złr., Wacław hr. Baworowski z Kołtowa 200 zł., Helena i Jan bar. Romaszkanowie z Ho.

rodenki 100 złr., Jan Aleksander hr. Fredro 100 złr., Teodor Teodorowicz z Zukowa 10 złr., dr. Zygmunt Samolewicz 50 zł. Razem do dzisiejszego dnia wpłynęło do kasy Banku krajowego na rzecz powodzią dotkniętych 23.044 złr. 49 cnt.

Równocześnie donosi komitet, iż czyniąc zadość życzeniom publiczności i miejscowych dzienników, umieścił w przedsionku gmachu sejmowego skarbonę, do której każdy wrzucić może i najskromniejszy datek na rzecz biednych dotkniętych powodzią.

P. Antoni Sieber, właściciel kawiarni wiedeńskiej, złożył w Prezydyum Namiestnictwa na rzecz dotkniętych powodzią kwotę 100 złr.

Tydzień bieżący poświęcony jest głównie wyborom do sejmów. Wczoraj wybierała mała posiadłość w Morawii, dzisiaj przystępują tam do urny miasta, jutro większa posiadłość a d 4 b. m. rozpoczną się wybory w Dolnej Austryi.

Obydwa stronnictwa w Morawii rozwijają niesłychaną ruchliwość i żywą agitacyę, w skutek czego tem trudniejszą jest rzeczą powiedzieć coś pewnego o widokach ścierających się z sobą partyj. Stronnictwo narodowe dobrej jest myśli, i pociesza się nadzieją, iż do nowego sejmu wprowadzi wzmocnione siły.

W sejmie tyrolskim rozdano drukowaną petycyę nauczycieli ludowych w Tyrolu, w sprawie unormowania na drodze ustawy płac, a zarazem zabezpieczenia pensyj po wysłużeniu przepisanych lat służby. Izba tyrolska zresztą zajęta jest wyłącznie sprawami gminnemi i subwencyami.

Sejm dalmatyński przyjął w drugiem czytaniu projekt statutu fundacyi krajowej dla rodzin zmobilizowanych żołnierzy. Pomiędzy innemi wniesiono tam interpelacyę w sprawie zarządzeń przeciw lichwiarzom.

W pierwszej połowie bieżącego miesiąca odbędą się wybory w tych sześciu okręgach węgierskich, w których podczas głównych wyborów nie osiągnięto absolutnej większości. *Wiener Abendpost* podnosi, że z tem większem zaciekawieniem oczekują powszechnie rezultatu, iż stronnictwo liberalne połączyło się ze skrajną lewicą dla niedopuszczenia zwycięztwa kandydatów antisemickich.

Fremdenblatt pisze na czele dzisiejszego numeru: Według *Budapester Correspond.*, pomiędzy rządem austryackim a zalitawskim zaszły znowu różnice z powodu preszburskiego targu bydła rzeźnego. Dotyczą one taryfy, jakiej należy się trzymać przy transporcie bydła do Preszburga na galicyjskich kolejach żelaznych, tudzież rozporządzenia o wyładowaniu i karmieniu bydła w Oświęcimiu. Obydwa zarządzenia odnoszą się do transportu w samej Austryi i na kolejach austryackich, a prawo ułatwienia pewnych transportów w celu tem łatwiejszego zaprowiantowania rezydencyi nietylko przysługuje rządowi, lecz praktykowanem jest we wszystkich państwach. Jednakże według węgierskiego zapatrywania zarządzenia te mają być naruszeniem cłowego i handlowego związku z Węgrami. Zajście to miało być w czasie pobytu prezesa gabinetu Tiszy o tyle uporządkowane, że należy się spodziewać porozumienia pomiędzy Wiedniem i Pesztem w drodze korespondencyi. Cieszyćby się należało, gdyby i ten zatarg został uchylony, przy utrzymaniu atoli tej taryfy austryackiej, jaka obowiązuje w kraju, a ma na celu zapewnienie dostawcom pewnych ułatwień. Pokojowych dyspozycyj rządu austryackiego nie zdoła niezawodnie zmienić nawet ton mowy dziennika *Budap. Corr.*, będącego wrzekomo organem rządu węgierskiego Nieumiarkowane wywody tego dziennika z pewnością nie dadzą się pogodzić z zapatrywaniem rządowych sfer węgierskich.

W tej samej sprawie pisze *Presse*: Jesteśmy przekonani, iż obydwa rządy osiągną ostatecznie porozumienie, odpowiadające interesom obydwóch połów monarchii i literze ustawy. Przy tej jednak sposobności zmuszeni jesteśmy zaprotestować energicznie z powodu tonu, jakiego pozwala sobie od pewnego czasu używać *Budap. Corr.*, mówiąc o Austryi.

Rząd austryacki poczynił na wszystkich punktach bardzo energiczne zarządzenia przeciw niebezpieczeństwu zawleczenia cholery. Pomiędzy innemi ministerstwo spraw wewnętrznych udało się do ministra handlu z żądaniem zawezwania dyrekcyj kolejowych do przedsięwzięcia desinfekcyi wszystkich stacyj kolejowych, utrzymywania czystości w wychodkach, poczekalniach, wagonach i t. d. Namiestnictwa mają obowiązek czuwania nad wykonaniem tych przepisów. W Tryeście i Rjece zebrały się osobne komisye sanitarne i uchwaliły już odpowiednie przepisy.

O środkach anticholerycznych, zarządzonych przez państwa w portach i wybrzeżach, donoszą depesze, co następuje:

Konstantynopol 30 czerwca. Rada sanitarna rozszerzyła zarządzoną przeciw statkom z Tulonu kwarantannę na wszystkie statki francuskie, przybywające z wybrzeża francuskiego nad morzem Śródziemnem.

Ateny 30 czerwca. Statki ze wszystkich portów francuskich na morzu Śródziemnem ulegają tu od 28 b. m. 11 dniowej prawidłowej kwarantannie.

Madryt 30 czerwca. Od 28 b. m. zarządzono tu kordon wojskowy wzdłuż granicy od Francyi; 7-dniową kwarantannę na wszystkich stacyach, dezinfekcyę wszystkich przedmiotów nadchodzących z Francyi, zakazano dowozu nieczyszczonej wełny, skór, żywego bydła i mięsa, a nadto zarządzono 15-dniową kwarantannę co do wszystkich towarów i 7-dniową kwarantannę co do wszystkich statków, przybywających z europejskich i na morzu Śródziemnem znadujących się portów francuskich. Co do statków przybywających z portów, w których panuje cholera, zarządzono, jeśli podczas przejazdu stan zdrowia był dobry, 10-dniową, a w razie przeciwnym 15-dniową kwarantannę.

Międzynarodowa komisya, złożona dla uregulowania granicy krajowej pomiędzy Siedmiogrodem i Rumunią, rozpocznie na nowo swoją działalność w pierwszych dniach lipca.

Cesarzewicz niemiecki złożył przedwczoraj dłuższą wizytę ks. Bismarckowi Książę miał wczoraj opuścić Berlin i udać się do Varzinu.

Ferry zmienił postawę swą względem Anglii — tak donosi jeden z ministeryalnych organów francuskich z nadmienieniem, że Waddington otrzymał polecenie, ażeby się sprzeciwiał na konferencyi postanowieniu, według którego w komisyi finansowej w razie równości głosów, miałby głos decydujący prezes Anglik. Mniemają, że pogłoski tej na seryo brać nie można, i że puszczono ją tylko w celu wybadania opinii.

Rép. Fr. dopomaga coraz nowemi artykułami do zaciemniania polityki Ferryego względem Anglii. Obecnie w najświeższym artykule zarzuca lekkomyślność Waddingtonowi, który rzekomo nie pojął istotnej myśli i dążności Ferryego. W końcu dodaje, że w każdym razie niema podstawy do obaw, ponieważ Izba zastrzegła sobie ostateczną decyzyę.

Cholera w Tulonie była przedmiotem dyskusyi w paryskiej radzie municypalnej. Prefekt Sekwany odpowiedział na interpelacyę, że w Paryżu wcale niema epidemii. Zarządzono wszelkie środki ostrożności. Wody jest dosyć, a nad wszystkiemi kanałami czuwa straż. Zarządzono również zmywanie dwa razy na dzień tych ulic, które nie mają kanałów. Szkoły są szczególniejszym przedmiotem czujności władz kontrolujących.

Pierwsze posiedzenie konferencyi londyńskiej poświęcone było załatwieniu formalności. Uchwalono utrzymanie w tajemnicy toczących się rokowań. Na pierwszem posiedzeniu nie było rossyjskiego i włoskiego komisarza działu finansowego. Turcya nie ma specyalnego pełnomocnika, natomiast Blum i Tigrane występują poniekąd jako reprezentanci samego sułtana. Anglię reprezentuje dwóch członków dyplomacyi, lord Granville i Childers. Przyszłe następne posiedzenie nie mogło być oznaczone ponieważ wypracowanie komisyi spraw zagranicznych musi być przedtem przełożone na język francuski. Dziś nadeszły sprostowania wielu punktów podanych o projekcie angielskim przez *Observera*. Projekt nie żąda redukcyi prowizyjnej od uprzywilejowanego, ale od długu unifikacyjnego, a natomiast propozycye niemieckie domagją się redukcyi obu długów.

Rada związkowa helwecka zaprasza rządy wszystkich państw na konferencyę dyplomatyczną, która się ma zebrać w dniu 8 września, w celu obmyślenia ogólnych postanowień zasadniczych dla międzynarodowej konwencyi ku ochronie własności literackiej i artystycznej.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 1 lipca. (*Tel. pr.*) W kole pierwszem (inteligencya) głosowało przeszło 800 wyborców. Skrutynium o północy zakończono. Kandydaci komitetu przedwyborczego zostali wybrani, z wyjątkiem księdza Chotkowskiego, w miejsce którego wybrano Adama Asnyka. Poseł Chrzanowski otrzymał wszystkie głosy.

Kraków, 1 lipca. (*Tel. pryw.*) Wczoraj wieczór przybył tu Marszałek Zyblikiewicz. Na dworcu oczekiwał go cały komitet ratunkowy in gremio, z hr. Badenim na czele, oraz obecni w Krakowie prezesowie rad powiatowych Galicyi zachodniej. W pół godziny potem przyjechał z Wiednia J. E. p. minister Ziemiałkowski w przejeździe do Sokala. Pan Minister wypytywał się szczegółowo Marszałka i członków komitetu o szkody wyrządzone wylewami. Po odjeździe p. Ministra, udał się Marszałek na posiedzenie komitetu, które trwało do północy. Na obu posiedzeniach rannem i wieczornem zajmowano się wraz z prezesami rad powiatowych obliczaniem w przybliżeniu strat pojedynczych powiatów i postanowiono udzielić subwencyi na zasiewy, których jeszcze teraz można dokonać, oraz rozpocząć roboty około naprawy wałów nad Wisłą. Zajmowano się wreszcie kwestyą funduszów dróg publicznych. Pan Marszałek jutro wróci do Lwowa.

Wiedeń, 1 lipca. *Wiener Abendpost* pisze: Doniesienia z Tulonu i Marsylii wykluczają wszelką wątpliwość, iż panująca tam cholera epidemiczna jest rzeczywiście cholerą azyatycką. Kilka państw wydało już zarządzenia dla powstrzymania grożącego niebezpieczeństwa. Rząd austryacki w porozumieniu z rządem węgierskim zarządził przedewszystkiem w prowincyach nadbrzeżnych dla wszystkich proweniencyj z portów francuskich morza Śródziemnego i Algeru dziesięciodniową, względnie dwudziestodniową obserwacyę. Wszystkim władzom polecono, aby przedsięwzięły najbardziej energiczne zarządzenia ochronne. Na ukończeniu już są rokowania w sprawie kontroli lekarskiej nad pociągami przechodzącemi przez południowo-zachodnią i zachodnią granicę Monarchii, niemniej w sprawie desinfekcyi podejrzanych pakunków. W krótce zostanie wydany zakaz przywożenia do Monarchii szmat, starych lin okrętowych, starych sukni, używanej pościeli i bielizny.

Wiedeń, 1 lipca. (*Tel. pr.*) Dziennik urzędowy dla spraw kolejowych ogłasza dzisiaj dwa rozporządzenia ministerstwa handlu, według których udzielona baronowi Romaszkanowi z Horodenki przedwstępna koncesya zostaje przedłużoną na pół roku a to dla następujących linij: 1) Z Horodenki przez Serafińce, Stefanowkę i Lukę do Kostrzyżówki naprzeciw Zaleszczyk; 2) Ze Sniatyna przez Załucze, Kniaże, Drahosymow, Popielniki, Dzurow, Kobaki i Słobudkę do Kut; 3) Ze Sniatyna lub z Oleszkowa przez Uście, Bełełuję i Popowce do Horodenki a ztąd przez Potoczyska do brzegu naddniestrzańskiego naprzeciw Uścieczka.

Wiedeń, 1 lipca. (*Tel. pryw.*) *Wiener Ztg.* ogłasza: Zastępca prokuratora we Lwowie, Girtler, otrzymał krzyż kawalerski orderu Frańciszka Józefa.

Paryż, 1 lipca. Na posiedzeniu Izby deputowanych odrzucono 290 głosami przeciw 235 poprawkę Floqueta, żądającą, ażeby tylko oznaczone zostały te punkta konstytucyi, które mają być poddane rewizyi, bez ograniczenia akcyi kongresu. Minister Ferry wystąpił przeciw poprawce, oświadczając, że projekt rewizyi jest główną częścią składową programu gabinetu, który, gdyby nie posiadał zaufania Izb, nie mógłby prowadzić dalej rozpoczętego dzieła.

Paryż, 1 lipca. Wczoraj dnia 30 czerwca od godziny 9 rano do 6 wieczorem nie zaszedł w Marsylii ani jeden wypadek cholery. W Tulonie od 11 godziny przedpołudniem do 7 wieczorem jedna tylko osoba zmarła na cholerę.

Tulon, 1 lipca. (*Tel. pryw.*) Ogółem zapadło dotychczas na cholerę 105 osób. W okolicy Tulonu i w Marsylii epidemia wzmaga się. Emigracya z miejsc dotkniętych zarazą trwa ciągle. Podobno i w Aix zaszedł wypadek cholery.

W Tulonie znajduje się 1000 robotników włoskich, dla których konsul włoski kazał pobudować baraki po za obrębem fortecy. Tulońska kasa oszczędności wypłaciła w sobotę właścicielom książeczek oszczędności 130.000 fr. wkładek. Zakład zastawniczy jest w oblężeniu. Komitet udzielił 400 osobom zaliczek na wyjazd.

W Marsylii wycofano wojska z miasta. Zegluga w porcie zupełnie przerwana. Upały ogromne.

Antwerpia, 1 lipca. Na zebraniu zwołanem dla postawienia kandydatów do senatu, oświadczył minister spraw wewnętrznych, iż rząd nie wniesie projektu zaprowadzenia cła od zboża.

Program gabinetowy obejmuje: reformę szkolną, reformę wyborczą, komunalne i prowincyonalne swobody.

Rzym, 1 lipca. Według niektórych dzienników, dwaj robotnicy piemonccy, którzy z Tulonu powracali przez Alpy do Włoch, zachorowali na cholerę. Jeden z nich już umarł. Według innych dzienników, miał zachorować na cholerę tylko jeden robotnik.

W Izbie deputowanych oświadczył Mancini, że Włochy zgodziły się na konferencyę pod zastrzeżeniem, iż zostanie dokładnie zbadaną angielsko-francuska ugoda. Pełnomocnicy włoscy Nigra i Baravelli otrzymali dotychczas instrukcyę w tym duchu, aby bronili interesów Włoch i Europy, a przytem unikali wszystkiego, coby mogło przysporzyć Anglii kłopotów. Polityczne położenie Włoch w Europie nietylko się nie pogorszyło, lecz jest na drodze ciągłego i pomyślnego rozwoju.

Niżny Nowogrod, 1 lipca. Rozkazem dziennym gubernatora zawiadomiono robotników, że każde naruszenie spokoju stłumione będzie środkami najsurowszemi. Policya otrzymała polecenie sporządzenia listy tych żydów, którzy bezprawnie mieszkają w Niżnym Nowogrodzie.

Londyn, 1go lipca. W Izbie gmin Goschen i inni deputowani wystąpili przeciw wnioskowi Gladstona, aby wotum nagany miało pierwszeństwo przed wszystkiemi innemi kwestyami porządku dziennego. Wniosek Gladstona został odrzucony 180 głosami przeciw 180 głosom, a to po poprzedniem oświadczeniu *premiera*, iż rozprawy nie są pożądane, a rząd nie będzie uważał wotum nagany za porażkę gabinetu.

Londyn, 1 lipca. (*Tel. pryw.*) Wczoraj spłonął w Edynburgu teatr królewski. Z ludzi nikt nieutracił życia.

Londyn, 1 lipca. W Izbie gmin zawiadomił Gladstone, iż rząd postawi w parlamencie wniosek o zatwierdzenie ewentualnych uchwał konferencyi. Konferencya nie oznaczyła dnia następnego posiedzenia.

W Izbie lordów oświadczył Granville, iż ma wszelki powód do przypuszczenia, że kwestya Angra Pequeny zostanie załatwioną w sposób zupełnie zadowalający.

Odpowedziailny redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe.

Od 20 maja 1884.

podług zegaru lwowskiego

Odchodzą ze Lwowa:

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godzin. 10 min. 46 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 1 7 po poł. pociąg kuryerski, o godz 5 min 3 po poł. pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk, z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 5 min. 42 po poł. pociąg kuryerski, o godz. 12 min. 31 po poł. i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Do Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 1 min. 25 po poł. pociąg lokalny Lwów-Stryj.

Przychodzą do Lwowa:

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany. godz. 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mięszany i o godz. 10 min. 56 przed poł. pociąg lokalny Stryj-Lwów.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po poł. pociąg kuryerski, o godz 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 10 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz 5 min 32 po poł. pociąg kuryerski, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed poł. pociąg mięszany.

Przyjechali do Lwowa

dnia 1go lipca 1884.

Hotel George'a

Pp. K. hr. Dzieduszycki z Martynowa. K. Małuchowski z Odesky. A. Kosicki z Wierzbiatyna. I. Trzeciak z Rakowca. M. Juriewicz z Odessy. M. Rosenstock z Skałata. A. Verel z Moswy.

Hotel Europejski

Pp. S. Horodyński z Byelniowa. Kostersitz z Wiednia. H. Ichwager z Podwołoczysk. . Geiduszek z Wiednia.

Hotel Angielski

Pp. G. Rolikowski z Polzki. T. Serwatowski z Bucuiowa. J. Chmielowski z Ponikwy. J. Krudysz z Wołynia. J. Sutter z Wygody.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie) z dnia 1 lipca 1884.

Barometr 736.13mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 16.6°C. Psychrometr wilgotny 15.9°C. Prężność pary 13.0mm. Wilgoć 93%. Zachmurzenie 10. Wiatr E3 Ozon 8

Temperatura powietrza 13.3°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 760.63mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 23.5°C
Najniższa temperatura w nocy 15.8 C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 15.2mm.

Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

$\varphi = 49^\circ 50'$ $\lambda = 41^\circ 41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 2 lipca 1884

E. — $3^m\ 49,^s_{08}$. $\Theta_0 = 6^h\ 43^m\ 27,^s_{13}$.

Zachód słońca 1go lipca o 8h. 10m., 5; wschód o 15h. 57m., 2.

W czerwcu nastąpi pełnia księżyca 8d 9h 25,m 2; ostatnia kwadra 16d 4h 10,m 5; nów 22d 9h 9,m 12; pierwsza kwadra 29d 19h 50,m 9.

Księżyc będzie w punkcie odziemnym (Apogeum) 6d 16h, 5. w punkcie przyziemnym (Perigeum) 21d 17h, 5;

Równanie czasu będzie zerem 13d 19,h5, co znaczy, że o tym czasie zegary słoneczne i zwykłe zgadzać się będą zupełnie, do 13 czerwca spaźniają się, zaś od 14 czerwca aż do 1 września zwykłe zegary wyprzedzać będą zegary słoneczne o ilość E. w prawdziwe południe.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

30 czerwca 1884.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	730,24	730,81	732,48
Stan termometru suchego w st. Cels.	18,7	15,1	15,7
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	17,0	15,0	15,4
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	13,4	18,6	12,8
Wilgotność powietrza względna w %.	84	99	97
Stan nieba.	10	10	10
Kierunek wiatru.	nne.	n.	ne.
Moc wiatru.	1	1	2
Ilość opadu mierzonego do 2h 19,mm6.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 24 3.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 12,0.			

(N. B. 1/7 1884 od 12h w połud., do 12h w połud. 2/7).

Przy wietrze przeważnie północno-wschodnim, niebo w znacznej części zamglone, pogoda niepewna, deszcz chwilowy.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 30 czerwca 1884

	płacą zł. ct.	żądają zł. ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)	waluta austr.	
Kol. g. Kar. Lud po 200 zł. m. k.	282 —	285 50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	186 75	190 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	297 50	301 50
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	248 —	253 —
2. List. zast. za 10 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99 65	100 65
" " " 4 pr. w. a.	92 75	94 25
" " " 5 pr. okresowe	99 65	100 65
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	86 75	87 75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 50	102 50
" " " 5 pr. w. a.	97 75	98 75
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	99 65	100 65
Listy dłużne g. Z kr. wł. 6 pr. wa.	— —	— —
" " " " " 5 pr. wa.	— —	— —
Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	— —	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	101 —	102 —
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.	— —	— —
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96 75	97 75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102 —	103 25
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90 75	91 75
5. Losy miasta Krakowa	17 50	19 25
" " Stanisławowa	22 50	24 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 65	5 75
Dukat cesarski	5 69	5 79
Napoleondor	9 65	9 75
Półimperyał	9 94	10 04
Rubel rossyjski srebrny	1 54	1 64
" " papierowy	1 21	1 23
100 marek niemieckich	59 35	60 05
Srebro	— —	— —
Kupony w srebrze	— —	— —

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 26 czerwca 1884.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	80.05	80.20
luty-sierpień	80.05	80 20
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	80.90	81.05
kwiecień-październik	80.95	81.10
Losy z roku 1854 po 250 złr. m.k. 4pr	125 —	125.75
" " 1860 po 500 złr. w.a. 5pr.	135.25	135.75
" " 1860 po 100 złr 5 pr	145 —	145 50
" " 1864 po 100 złr.	168.—	168.50
" " 1864 po 50 złr.	168.—	168 25
Renty Com. po 42 lir. austr.	39 —	41 —
Listy zastaw domen. państw po 120 złr. 5 prc.	150.75	151 —
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	95.55	95.70
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	102.25	102 40

2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	100.50	101.50
Galicyi	101.—	101 60
Niższej Austryi	105.—	106.25
Siedmiogrodu	101.50	102.25
Węgier	101.70	102.20

3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	108.75	109.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	301.40	301.70
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	823.—	828 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	857.—	858.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	57 —	59.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	553.—	555.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m,	233.—	233 50
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł.	—.—	— —
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2533.—	2538 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	284.—	284.50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	188.—	188.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	315.40	315.70
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	144.75	145. —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	169.75	170.25

4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	97.—	97.50
" " " " premiowe po 3 pr.	97.75	98.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	96.—	96.50
" " " " w 20 l. 7pr.	101.—	101.50
" " " " w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	92.65	—.—
" " " " po 5 prc.	100.—	100.50
" " " " po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100 25	100.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.50	102.25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.70	102.90
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.75	102.25

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	99.50	99.85
Tow. kol. żel. Proszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	97.80	98.20
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.75	106.25
" " po 100 zł. w. a.	101.75	102.25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	100.40	100.90
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99.50	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	96.75	97.25
z r. 1867	100.70	101.—
z r. 1868	98.90	99.30
z r. 1872	99.40	99 80
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.—	98 40

6. Losy.	płacą	żądają
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	174.75	175.25
Clarego po 40 zł. m. k.	42.25	43.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	116.50	— —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.90	18 30
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.50	42 5
Palfiego po 40 zł. m. k.	38 75	39.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	12 90	13.20
" " węgiersk. " po 5 zł.	7.—	7 20
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.75	19 25
Salma po 40 zł. m. k.	55.—	56 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.75	49 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	22.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k	128.—	130.—
" " po 50 zł. w. a.	68.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	29.—	29 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.75	39 25

7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121 85	122 —
Paryż za 100 fr.	48.40 —	48.45 —

Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.76.—	5.78.—
" pełnej wagi	5.74.—	5.76 —
Korona	—.—.—	— — —
20-frankówka	9.69.—	9 70 —
Rossyjski imperyał	9.96.—	9.98
Talar związkowy	—.—.—	— — —
Srebro	—.—.—	— — —

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

dnia 30 czerwca 1884.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	80	05
" " " w srebrze	81	20
Renta w złocie	102	30
5 prc. austr. renta marcowa	95	45
Akcye banku wiedeńskiego	857	—
" " kredytowego	297	50
Londyn	121	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	69
Dukat cesarski men.	5	76
100 marek niemieckich	59	50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

Z. 1461. (4200 1—3)

Licitations-Kundmachung

Montag den 7 Juli 1884 findet um 10 Uhr Vormittags in den Kanzlei-Localitäten der kk. Genie-Direction in Lemberg (Platz-Kommando-Gebäude) die schriftliche Offert-Verhandlung in betreff Vergebung der Neueindeckung mit galvanisch-verzinkten Eisenblech nach französischen Leistensystem sammt Nebenarbeiten an der südlichen Dachrösche der gedeckten Reitschule zu Monasterzyska im veranschlagten Betrage von 2468 fl. 78 kr. an den Bestbiether statt.

Unternehmungslustige werden eingeladen den in den genannten Localitäten aufliegenden Plan sammt Kostenvoranschlag sowie das Accord-Protokoll einzusehen und die zu diesem Behufe vorräthigen Offert-Formularien entgegenzunehmen.

Dem mit einer 50 kr. Marke gestempelten und gesiegelten Offerte sind beizulegen:
das Befähigungs-Zeugniß und
das 5 prc. Vadium von 123 fl. öw.

Offerte, welche nicht bis zu der besagten Zeit einlangen, können nicht berücksichtiget werden.

Verwaltungs-Commission
der k. k. Genie-Direktion
in Lemberg.

L. 13625. (4202 1—3)

W celu zabezpieczenia potrzeb drzewa opałowego dla c. k. Dyrekcyi poczt i tutejszego głównego urzędu pocztowego na czas zimy w roku 1884/5 wynoszących mniej więcej 500 metrów kubicznych twardego niespławianego drzewa, rozpisuje się konkurencya przez oferty.

Te oferty należy ostemplować marką na 50 ct., zaopatrzyć w wadyum w kwocie stu złr. w gotówce lub w papierach państwowych i wnieść najpóźniej dnia 4 lipca 1884 do 12 godziny w południe do c. k. Dyrekcyi poczt, gdzie bliższych warunków w czasie od 10 do 12 godz. przed południem codziennie dowiedzieć się można, w ofercie należy wyraźnie przytoczyć, że się oferent tym warunkom bezwzględnie poddaje.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 28 czerwca 1884.

Behufs Sicherstellung des Brennholzbedarfes für die gefertigte k. k. Post-Direction und das hierortige Haupt-Postamt in der Winterperiode 1884/5 bestehend aus circa 500 Cubicmeter harten ungeschwemmten Holzes, wird die Offertverhandlug ausgeschrieben.

Die mit 50 kr. Stempelmarke zu versehenden und mit einem Vadium von Einhundert Gulden im Baren oder Statspapieren zu belegenden Offerte sind spätestens 4 Juli 12 Uhr Mittags bei der gefertigten kk. Post Direktion einzureichen, allwo auch die näheren Bedingungen täglich von 10 bis 12 Uhr Mittags eingesehen werden können und ist in der Offerte ausdrücklich zu bemerken, daß Offerent sich denselben unbedingt unterwirft.

Von der k. k Post und Telegrafen Direktion.

Lemberg, am 28 Juni 1884.

Schiffuer.

L. 13570. (4185 1—3)

Krakowski sąd krajowy podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Pinkasa Korala i Aleksandra Schmelkesa w kwotach 700 złr. i 1.462 złr. 50 ct. w. a. z pn., odbędzie się licytacya realności pod l. 25 dz. I w Krakowie, Joanny Grosmanowej własnością będącej, w trzech terminach t. j. dnia 19 sierpnia, 16 września i 14 października 1884 zawsze o 10 godz przed południem, na których ta realność tylko za cenę szacunkową 32 860 złr. w. a. lub wyższą sprzedaną będzie.

Ceną wywołania jest wartość szacunkowa. Wadyum wynosi 3 286 złr. w. a

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

W razie niesprzedania wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na 20 października 1884 o 9 godz. przed południem.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych adw. dr. Kapiszewski.

Kraków, 13 czerwca 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L 5768. (4188 1—3)

Na prośbę Leiby Zeilera zawzywa się posiadacza skradzionych weksli a to: wekslu z daty: Sambor, 14 marca 1884 na 361 zł. 50 cnt, przez Leibę Grauera zaakceptowany dnia 1 maja 1884, w Samborze płatnego; wekslu z daty: Sambor, 14 marca 1884 na 361 złr. 50 cnt., przez Leibę Grauera zaakceptowanego dnia 20go maja 1884 w Samborze płatnego, i wekslu z daty: Sambor, 14go marca 1884 na 361 złr. 50 cnt., przez Leibę Grauera i Markusa Grauera zaakceptowanego dnia 30 maja 1884, w Samborze płatnego, na których wystawca niebył uwidoczniony, ażeby do dni 45 od ogłoszenia edyktu, wymienione weksle sądowi przedłożył, gdyż takowe po tym terminie nieważne uznane będą.

Od c. k. sądu obwodowego

Sambor, 17 czerwca 1884.

L. 1093. (4210 1—3)

C. k sąd powiatowy w Brodach wiadomo czyni, że dla nieobjętej masy spadkowej Eliasza Gellmana i dla z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Ozyasza Izaka Braunthal, Mirli Braunthal, Mojżesza Jony Mendelsohn, Lei Gellman, Majera Braunthal Małki Goldy Braunthal, ustanowiono kuratorem adwokata krajowego dra. Ornsteina, któremu doręczono t. s. uchwałę z dnia 12 lutego 1883 l. 1393, dozwalającą intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla pretensyi funduszu indemnizacyjnego w stanie dłużnym realności pod lk. 1368 tab. 986 w Brodach.

Brody, dnia 12 lutegd 1884

L. 2669. (4165 1—3)

C. k. sąd obwodowy w sprawie egzekucyjnej austro węgierskiego banku w Wiedniu przeciw Andrzejowi Homa pto 17738 zł. 80 ct. celem doręczenia niewiadomemu z miejsca pobytu Juliuszowi Ungerowi i niewiadomym z życia i miejsca pobytu sukcesorom Emeryka Pongrätza uchwały z dnia 26 kwietnia 1884 l. 1538 przymusową sprzedaż dóbr Twierdza rozpisującej, ustanawia adwokata dra Daniela kuratorem ad actum i doręczenie tej uchwały do rąk tegoż kuratora zarządza.

Wadowice, dnia 14 czerwca 1884.

Licytacye.

L. 4128. (4133 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje na zaspokojenie pozostałej z większej pretensyi 920 zł. zpn. reszty 668 zł. 44 ct. zpn. egzekucyjną licytacyę 7|12 części pierwszych dwóch południową stroną do gościńca cesarskiego przypierających stajań będących częścią parcel gruntowych l. 2614, 2615 i 2616 z realności pod lk. 173 w Przemyślu na Zasaniu wyłączonych do spadkobierców Pawła Adamcia należących w dwóch terminach a to dnia 11 sierpnia i 12go września 1884 o 10 godzinie rano w tutejszym sądzie odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 215 złr. 83½ ct., wadyum wynosi 21 zł. 50 ct.

Akt opisania i oszacowania znajduje się w tusędowej registraturze.

O tem zawiadamiamy chęć kupienia mających, tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu 29 marca 1884 na sprzedać się mających przedmiotach jakiekolwiek prawa nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające z jakichkolwiek powodów doręczone być nie mogły do rąk kuratora adwok. dr. Waygarta i przez edykta.

Przemyśl, 21 maja 1884.

L. 8630. (4138 3—3)

Dnia 12 sierpnia i 16 września 1884 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie wsprawie Wolfa Koruhabera przeciw Michałowi Mazur pto 32 zł. i 56 złr. w a. zpn. przymusowa sprzedaż w drodze jawnego przetargu jednej niepodzielonej połowy czterech niwek pod l. 52 a obecnie pod poz. 676 i 677 w Borysławiu położonych, ciała tabularnego niestanowiących.

Na tych terminach sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej 225 złr. w. a., wadyum 10 prc. takowej.

W razie niesprzedania na pierwszych dwóch terminach wyznacza się termin na dzień 30 września 1884 o godzinie 10 rano do ułożenia lżejszych warunków.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. adw. Wohllerner w Drohobyczu.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, 5 maja 1884.

L. 2924. (4139 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie ogłasza, iż w dniach 23 września i 21 października 1884 o godzinie 10 przed połudn. odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż fizycznie niewydzielonej połowy realności pod l. k. 20 w Ostrowach tuszowskich położonej dawniej Joachima Sudoła obecnie nieobjętej masy spadkowej Maryanny Sudoł własnej na rzecz Jetty Lauffer o 103 ł. wa zpn. za cenę szacunkową 132 zł. 50 ct. wa. lub wyżej tejże.

Wadyum wynosi 13 zł. 25 ct. wa.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

C. k. sąd powiatowy

Kolbuszowa, 19 maja 1884.

L. 5437. (4140 3—3)

Celem zniesienia współwłasności realności pod lk. 25 w Kopyczyńcach nietabularnej szacowanej na 400 złr. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż tejże dnia 15 lipca, 20 sierpnia i 17 września 1884 o godzinie 10 rano.

Realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 40 zł., resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądow.

C. k. sąd powiatowy

Kopyczyńce, 27 grudnia 1883.

L. 4331. (4135 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do wiadomości, że w celu wydobycia resztującego kapitału 24.386 złr. 18 ct., przez Zdzisława Krynickiego galic. Towarzystwu kredyt. ziemsk. we Lwowie dłużnego, przedsięwziętą będzie na dniu 6 listopada 1884 i na dniu 10 grudnia 1884 o godz. 10 rano w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi części dóbr Krynica, na imię Zdzisława Krynickiego zapisanych.

Cena wywołania wynosi 53.250 złr. a.w.

Każdy z licytujących winien złożyć przed licytacyą wadyum w kwocie 5.325 złr. a. w. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. Kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub austr. węg. Banku, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych.

Gdyby dobra te w dwóch pierwszych terminach za cenę wywołania sprzedane nie zostały, wyznacza się w celu ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 12 grudnia 1884, 10 godzinę rano.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny przejrzeć można w t. s. registraturze.

O czem się z zycia i miejsca pobytu nieznanych Mikołaja Świeżawskiego, Jana Dolskiego, Abrahama Silbersteina, Oswalda Zacha, Chaima Fischera, Perlę Steuer, Bazylego Krynickiego dalej Jana Zalewskiego, Szulima Frieda, Antoniego Łuckiego i Piotra Deforta, wreszcie wszystkich wierzycieli hipotecznych którymby uchwała ta licytacyę rozpisująca albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną nie została i tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego t. j. po dniu 28 marca 1884 hipotekę na tych dobrach nabyli, przez kuratora adw. dra Budzynowskiego, z zastępstwem adw. dra Pawlińskiego i przez edykta zawiadamia. Sambor, 27 maja 1884.

L. 2074. (4136 2—3)

C. k. sąd obwodowy Wadowicki zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności E. (Efroimowi) Scharfowi w snmie 100 złr. w. a. z pn. przyznanej, dozwolił przymusowej sprzedaży przez publiczną licytacyę realności pod l. 416 w Wadowicach położonej, wyk. hip. 601 ks. gr. objętej, dłużniczki Teresy Swiderskiej własnej.

Sprzedaż odbędzie się w trzech terminach w tutejszym sądzie dnia 4 września, 2 października i 6 listopada 1884 o godz. 10 z rana, przy których to pierwszych dwóch terminach realność powyższa tylko za cenę szacunkową, lub powyżej takowej, na trzecim terminie także poniżej tejże sprzedaną będzie.

Cena wywołania 2.940 złr. 50 ct.

Wadyum 295 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, akt szacunkowy i wyciąg hipoteczny w registraturze przejrzeć można.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadamia się obie strony, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, c. k. urząd podatkowy, tudzież wierzycieli, którzyby po dniu 1 maja 1884 na hipotekę realności przedmiotem sprzedaży będącej weszli, tudzież którymby uchwała licytacyjna lub w przyszłości zapaść mająca wcześnie, lub też z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora ad actum, którego się w osobie pana adw. dra Marka, ze substytucyą p. adw. dra Daniela niniejszem ustanawia, tudzież przez edykt, którego ogłoszenie w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ równocześnie się zarządza.

Wadowice, dnia 24 maja 1884.

L. 9101. (4137 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Ruchli Singer w kwocie 100 złr. z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 4 sierpnia, 9 września i 13 października 1884 każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności dłużnika Matwija Szykieta własnej, w Popławnikach pod l. k. 40 położonej, ciało hipoteczne stanowiącej, wyk. hipot. l. 58 objętej.

Cena wywołania wynosi 1.505 złr.

Wadyum 150 złr. 50 ct.

Resztę warunków i protokoła opisu i oszacowania są złożone w sądzie do przejrzenia, a dla wierzycieli tych, którzyby po dniu 15 lutego 1883 jako dniu wystawienia wypisu hipotecznego, prawo zastawu na rzeczonej realności nabyli, lub którymby rezolucya tą sprzedaż zarządzająca, z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się p. Franciszka Burzyńskiego kuratorem w tej sprawie.

Bursztyn, 30 grudnia 1883.

L 20601. (4177 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie galic. kasy oszczędności przeciw Aleksandrowi i Katarzynie małż. Wysoczańskim pto 444 złr. 61 ct. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 14 sierpnia, i 18 września 1884, każdym razem o godz. 10 przed poł. w sali rozpraw tegoż sądu publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 668¼ we Lwowie położonej, wedle dom. 15, pag. 134, n. 9 haer. Aleksandra i Katarzyny małż. Wysoczańskich własnej, na którychto terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 1.600 złr. w. a. lub przynajmniej za takową sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 160 złr. a. w.

Wyciąg tabularny i warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych Piotra Uhrynowicza, Anny Uhrynowicz, Dymitra Cieleckiego, Grzegorza Łajewskiego czyli Zajewskiego i Maryanny Łajewskiej czyli Zajewskiej, tudzież dla tych, którzyby po dniu 19 grudnia 1883 jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawa hipoteki na tej realności uzyskali, lub którymby uchwały sądowe w sprawie tej wydane z jakiejkolwiekbądź przyczyny wcześnie, lub w cale doręczone być nie mogły, mianowany został kuratorem adw. dr. Krówczyński, a adw. dr. Biliziński jego zastępcą.

Lwów, dnia 14 czerwca 1884.

L. 5150. (4171 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie ogłasza, iż w dniach 23 września, 21 października i 25 listopada 1884 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 4 subr. 47 w Ostrowach tuszowskich położonej, wedle wyk. hip. 4 Antoniego Kusika własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego o 91 złr. 52 ct. z pn., w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 250 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 25 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

C. k. sąd powiatowy.

Kolbuszowa, 18 stycznia 1884.

L. 4618. (4145 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia kosztów sądowych i egzekucyjnych w łącznej kwocie 82 zł. 34 ct. w. a. Olenie z Rodaków Hałatyn przyznanych przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 24 lipca, 28 sierpnia i 25 września 1884 każdym razem o godzinie 9tej rano przymusową przetargową sprzedaż sum 100 zł. i 90 zł. wa. w stanie biernym poz. 1 realności w Dobrzanach położonej objętej wyk. hip. l. 223 dla dłużnika Onyszka Łysego zaintabulowanych a kosztom powyższym za hipotekę służących.

Cenę wywołania stanowi wartość nominalna 190 zł. wa., zakład wynosi 19 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sumy te tylko za lub wyżej wartości nominalnej, na trzecim zaś także i niżej ceny nominalnej sprzedane zostaną.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższych sumach po dniu 28 czerwca 1883 uzyskali, ustanawia się p. Filipa Simona ze Szczerca kuratorem

Resztę warunków licytacyjnych i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 22 maja 1884.

L. 1642. (4170 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie podaje do wiadomości, że w sprawie Borucha Hermelina przeciw Atanazemu Czabanowi pto 80 zł. aw. dnia 14 lipca, 19 sierpnia i 22 września 1884 o godz. 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności objętej wyk. hip. l. 426 księgi gruntowej dla gminy Żołtańce się odbędzie.

Cena szacunkowa 90 zł., wadyum 9 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kulików, 18 marca 1884.

L. 1641. (4169 2—3)

Przy c. k. sądzie powiatowym w Kulikowie odbędzie się dnia 14 lipca. 19 sierpnia i 22 września 1884 o godz. 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności Senia Kaszuby w Żółtańcach objętej wyk. hip. 28 księgi gruntowej dla Żółtaniec.

Cena szacunkowa 1840 zł. a. w., wadyum 184 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kulików, 18 marca 1884.

L. 972. (4166 2—3)

C. k sąd powiatowy w Andrychowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Szymona Pelzmana w kwocie 40 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 18 sierpnia i 15 września 1884 o 10 rano egzekucyjna sprzedaż niehipotecznej realności pod lk. 100 w Zagorniku położonej Jakóba Romańczyka i masy spadkowej śp. Maryanny Romańczykowej własnej z tem, że na tych terminach sprzedaż niżej ceny szacunkowej nie nastąpi.

W razie niesprzedania rzeczonej realności wyznacza się do ułożenia warunków lżejszych termin na dzień 13go października 1884. Cena szacunkowa 415 zł., wadyum 41 zł. 50 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli i tych, którymby nchwała licytacyę dozwalająca doręczoną nie została, ustanowiono adw. dr. Daniela w Wadowicach na wypadek przedaży powyższej realności, wyznacza się celem wykazania należności i prawa pierwszeństwa wierzytelności do ceny kupna termin na dzień 17 listopada 1884 o 9tej rano, na który wszystkich wierzycieli, którzy prawo zastawu na tej realności uzyskali, wzywa się pod rygorem, że w razie jeżeliby na terminie nie stanęli i wierzytelności swoich nie likwidowali, wierzytelności te przy wydaniu tabeli płatniczej jako nielikwidalne kollokowane zostaną.

C. k. sąd powiatowy

Andrychów, dnia 4 marca 1884.

L. 5270. (4173 2—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Efroima Lorenza w ilości 62 zł. 66 ct. zpn. przymusowy jawny przetarg należącego do dłużnika Błażeja Gry ciała hipotecznego wyk. hipot. pod l. 10 gminy katastralnej Bojanice objętego na 455 zł. ocenionego w dniach 19 sierpnia 23 wrześniach i 21go października 1884 zawsze od godziny 10tej przed południem, w gmachu sądowym.

Poręczne 45 zł. 50 ct.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można nieruchomość tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej w trzecim zaś nawet poniżej tej ceny.

Resztę warunków, tudzież wykaz hipoteczny i ocenienia przejrzeć można w registraturze tegoż sądu.

Sokal, 6 czerwca 1884.

L. 36716. (4199 1—3)

W celu zabezpieczenia zezwolonej rozporządzeniem wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1884 l. 585 budowy dolnej murowanej konstrukcyi żelaznego mostu na Dniestrze pod Zaleszczykami (długość 240·70 mtr., wysokość 18·0 mtr. nad zero wody) składającej się z dwóch filarów brzegowych i 4 filarów środkowych, dalej w celu wykonania dróg dojazdowych na prawym brzegu Dniestru i drewnianego pomostu na powyższym moście, odbędzie się w dniu 6 sierpnia 1884 o godzinie 12 w południe, w biurze departamentu technicznego c. k. Namiestnictwa we Lwowie, powtórna publiczna licytacya ofertowa.

Właściwa budowa wypuszczona będzie po cenach jednostkowych, budowa zaś rusztowań, szopy na skład materyałów i t. p. za wynagrodzeniem ryczałtowem.

Koszta budowy po cenach fiskalnych wynoszą 152.262 złr. 23 ct.

Pisemne oferty, w których zaofiarowanie nie tylko cyframi ale i słowami podać należy, opiewające na całe powyższe przedsiębiorstwo należycie ostemplowane, zaopatrzone w wadyum wynoszące 5prc. z sumy fiskalnej wnoszone być winne zapieczętowane, przed wyżej oznaczonym terminem, a w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12 w południe do c. k. Namiestnictwa we Lwowie,

Kaucya, którą utrzymujący się przy licytacyi przy zawarciu kontraktu złożyć będzie obowiązanym, wynosi 10 prc. kwoty fiskalnej powyżej przytoczonej.

Przypuszcza się, że przy rozprawie ofertowej każdemu ubiegającemu się o budowę nietylko ogólne warunki dotyczące wykonania budowli publicznych, ale także i warunki szczegółowe od miejscowych stosunków budowlanych zależne, którym się oferent bezwarunkowo poddać musi, w zupełności są znane, w tym celu oznajmia się, że dotyczące allegata do aktu licytacyi, mianowicie plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, ogólne i szczegółowe warunki budowy od dnia obwieszczenia począwszy, w biurze wspomnionego departamentu w godzinach urzędowych przejrzane być mogą.

Oferty nie ułożone według przepisów lub wniesione po terminie, nie zostaną uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 15 czerwca 1884.

L. 10512. (4211 1—3)

Podaje się do wiadomości, iż dnia 25 sierpnia i 25 września 1884 o godz. 9 rano, odbędzie się w sądzie przymusowa sprzedaż realności l. w. h. 221 w Jankowicach, Józefa Kaszuby własnej, na zaspokojenie 400 złr. z pn., spadkobiercom Wojciecha Kaszuby należnych.

Cena wywołania wynosi 430 złr.

Wadyum 43 złr. w. a.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli, ustanowiony adw. dr. Grudziński w Chrzanowie.

Reszta warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny, w registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 17 marca 1884.

L. 7905. (4212 1—3)

W dniach 5 sierpnia, 5 września i 9 października 1884, każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 70 w Krzemienicy położonej, l. w. h 50 objętej, na zaspokojenie pretensyj Zakładu kredyt. włość. we Lwowie, pto 27 rat po 30 złr. i 30 złr. 54 ct. w. a. z pn

Cena szacunkowa 1.000 złr.

Wadyum 100 złr.

Reszta warunków może być przejrzaną w tut. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 31 grudnia 1883.

L. 4475. (4193 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Kołomyi ogłasza,, że dnia 17 lipca, 20 sierpnia i 23 września 1884 o godz. 10 rano nastąpi przymusowa publiczna licytacya ciała hipotecznego wyk. l. 133 gminy Kujdanice objętego Iwana Koturłasza Fedorowego własnego na 340 zł. oszacowanego tudzież ciała hipotecznego wyk. l. 50 i niewydzielonej połowy ciała hipotecznego wykazem l. 52 tejze gminy Kujdance objętego Kościa Tartaczuk vel

Tatarczuk własnych, z których pierwsza na 199 a drugie na 200 zł. wa. jest oszacowane celem ściągnięcia pretensyi Izraela Spindel 120 zł. i 105 zł. aw. z pn. pod warunkami które wraz z wyciągiem hipotecznym i aktem oszacowania wolno przejrzeć w ts. registraturze, oraz zawiadamia wszystkich wierzycieli niewiadomych i takich którzyby po dniu 1 marca 1884 prawa rzeczowe na tych realnościach nabyli, lub którymby niniejsza lub późniejsze rezolucye w tej sprawie doręczone być nie mogły, że dla nich kuratorem adw. dr. Zakrzewskiego z zastępstwem adw. dr. Freudenberga w Kołomyi ustanowiono.

Kołomyja, 31 marca 1884.

L. 1506. (4194 1—3)

Dnia 4 sierpnia 1884 sprzedawaną będzie przymusowo i niżej ceny szacunkowej o godzinie 10 rano w tut. sądzie realność pod l. k. 53³/₄ w Buczaczu położona Józefa Zajączkowskiego własna, celem ściągnięcia pretensyi masy rozbiorowej Towarzystwa kredytowego miejs. we Lwowie w kwocie 198 zł. 3 ct. zpn.

Cena wywołania 1337 zł. wa., wadyum 133 zł. 70 ct. wa.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, dnia 7 maja 1884.

L. 1330. (4195 1—3)

Dnia 5 siorpnia 1884 o 10 rano odbędzie się w drodze relicytacyi publiczna sprzedaż realności pod nr. 142 w Brzesku położona wyk. hip. 142 księgi gruntowej gminy Brzesko objętej.

Cena wywołania 6.600 zlr., wadyum 660 zlr.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, dnia 18 marca 1884.

L. 1773. (4207 1—3)

W dniach 4 sierpnia i 4 września 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 56 et 75 w Bukowej powiecie Samborskim położonej ciała tabularnego nie stanowiącej w sprawie Zakładu kredyt. włoś. przeciw Mikołajowi Ilczyszynemu reszty kapitału 78 zł. 88 ct. wa. zpn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 300 zł. wa., wadyum 30 zł. wa.

Na powyższych terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie. Gdyby rzeczona realność na powyższych terminach sprzedaną nie została, przeto celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 6 października 1884 o godzinie 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w registraturze tusądowej.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratora adw. dr. Budzynowskiego z substytucyą adw. dr. Steuermanna w Samborze.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Sambor, dnia 23 maja 1884.

L. 2207. (4206 1—3)

W dniach 4 sierpnia i 4 września 1884 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 5 subrep. 58 w Bylicach powiecie Samborskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Zakładu kredytowego włościańs. przeciw spadkobiercom śp. Piotra Muzyki a to nieletnim Hryńkowi, Waśkowi, Maryi, Magdzie i Annie Muzykom pto 5 rat po 18 zł. 88 ct. aw. reszty kapitału 248 zł. 35 ct. wa. zpn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 500 zł. wa., wadyum 50 zł. aw.

Na powyższych terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie. Gdyby rzeczona realność na powyższych terminach sprzedaną nie została przeto celem ułożenia ułatwiająch warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 7 października 1884 o godzinie 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w registraturze tusądowej.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratora adw. dr. Witza z substytucyą adw. dr. Ehrlicha w Samborze

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, 23 maja 1884.

L. 2534. (4208 1—3)

Egzekucyjna licytacya realności względnie placu pustego 1 konsk. 11/2 tab. 821 w Brodach Łukasza Pilly, Rebeki vel Ryfki Sobe vel Sobel Abrahama Sobel i nieobjętej masy spadkowej Berischa Joela Sobel własnego celem ściągnięcia pretensyi funduszu indemnizacyjnego odbędzie się 7go sierpnia 1884 o godz. 10 przed południem w biurze 2 także i niżej ceny szacunkowej 72 zł. w. a., wadyum 10 prc.

Bliższe warunki, akt oceniania i wyciąg hipoteczny w sądzie do przejrzenia.

Wierzycielom hipotecznym po dniu 20 kwietnia 1883 na hipotekę wchodzącym lub którymby uchwała licytacyjna na czas doręczoną nie została, ustanowiono kuratorem adw. dr. Starzewskiego.

C. k. sąd powiatowy

Brody, dnia 11 marca 1884.

L. 20469. (4209 1—3)

Egzekucyjna licytacya realności lk. 75 tab. 1250 w Brodach Osiasza Szapiry, Osiasza Lande i Abrahama Lande własnej odbędzie się dnia 4 sierpnia 1884 o godz. 10tej rano w biurze nr 3 na rzecz funduszu indemnizacyjnego za jakąbądź cenę ofiarowaną.

Wadyum 5 prc. ceny szacunkowej 79 zł. 50 ct. Bliższe warunki, akt oszacowania i wyciąg tabularny w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Ornstein w Brodach.

C. k. sąd powiatowy

Brody, dnia 14 lutego 1884.

Konkursa.

L. 1021. (4156 3—3)

Celem zapewnienia izraelickiej młodzieży szkolnej, uczęszczającej do 4-klasowej szkoły ludowej etatowej męskiej i 2-klasowej szkoły ludowej etatowej żeńskiej w Myślenicach, należytego i skutecznego pobierania nauki religii mojżeszowej, ogłasza się niniejszem w myśl rozporządzenia Wysokiej c. k. krajowej Rady szkolnej we Lwowie z dnia 31 marca 1884 l. 4067 i powziętej w dniu 5 czerwca 1884 uchwały c. k. okręgowej Rady szkolnej, konkurs na utworzyć się mającą zacząwszy od dnia 1 września 1884 nadetatową posadę tymczasowego nauczyciela religii mojżeszowej przy rzeczonych szkołach ludowych.

Nauczyciel ten będzie miał obowiązek za uiszczanem z funduszów dotyczących mieszkańców izraelickich rocznem wynagrodzeniem w kwocie 200 zlr. w. a., udzielać naukę religii mojżeszowej w przepisanej planem nauki liczbie godzin.

Ubiegający się o tę posadę kandydaci, winni prośby swoje najdalej do dnia 31 lipca 1884 c. k okręg. Radzie szkolnej w Myślenicach przedłożyć i dołączyć dokumenta udowadniające cały przebieg życia, należyte wykształcenie i uzdolnianie, oraz dokładną znajomość wykładowego języka polskiego.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.

W Myślenicach, dnia 13 czerwca 1884.

L 17458. (4201 1—3)

Konkurs na posadę expedyenta przy nowo otworzyć się mającym c. k. urzędzie pocztowym, na Zwierzyńcu pod Krakowem za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z rocznymi poborami płacy, za służbę pocztową w kwocie 150 zlr. i ryczałtu kancelaryjnego 40 zł.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni w c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 27 czerwca 1884.

Kuratele.

L. 26763. (4149 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, iż dla chorej na umyśle Leonardy z Przy- z Przybylskich Roth, w miejsce dotychczasowego kuratora Ferdynanda Roth, p. Zygmunt Arnola kuratorem zamianowany został.

Lwów, dnia 14 czerwca 1884.

L. 2263. (4130 3—3)

C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że Błażej Stolarz, włościanin z Wilczej woli, marnotrawcą uznany został, i że mu kuratora w osobie Piotra Stolarza, z Wilczej woli dodano.

C k. sąd powiatowy.

Sokołów, 26 maja 1884.

L. 2917. (4184 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jaśle podaje do wiadomości, iż uchwałą c. k sądu obwodowego Tarnowskiego, Kazimierz Żurad z Srebni, marnotrawcą uznanym został. Kuratorem jego jest Józef Lubaś z Srebni.

C. k. sąd powiatowy

Jasło dnia 2 maja 1884.

Księgi gruntowe.

L. 6853. (4131 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości tabularnych pod następującemi nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Gawłuszowice, w gminie katastralnej Gawłuszowice,

Młodochów, w gminie katastralnej Młodochów,

Wola Zdarchowska, w gminie katastralnej Wola Zdakowska, w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Hubienice, w gminie katastralnej Hubenice,

Łęka Szczucińska, w gminie katastralnej Łęka Szczucińska,

Łęka Żabiecka, w gminie katastralnej Łęka Żabiecka,

Odmęt w gminie katastralnej Odmet,

Wola Szczucinska, w gminie katastralnej Wola Szczucińska, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowy;

Nagoszyn, w gminie katastralnej Nagoszyn, w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Szynwałd, w gminie katastralnej Szynwałd,

Żabno i Targowisko, Zakirchale, w gminie katastralnej Żabno z miejscowościami Targowisko i Zakirchale, okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Tarnowie;

Zalasowa, w gminie katastralnej Zalasowa, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

II. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Głęboka, w gminie katastralnej Głęboka, okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Zagórze, Gierowa w gminie katastralnej Zagórze,

Witowice górne, w gminie katastralnej Witowice górne,

Witowice dolne, w gminie katastralnej Witowice dolne, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;

Podegrodzie, w gminie katastralnej Podegrodzie,

Skrudzina Isza część przyległość do dóbr Stary Sącz, w gminie katastralnej Skrudzina I. część w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Łętowe, przyległość do dóbr Poremba wielka, w gminie katastralnej Łętowa, dawniej w okręgu sądu powiatowego w Limanowy, obecnie zaś w okręgu sądu powiatowego w Mszanie dolnej;

Zalesie, przyległość do dóbr Kamienicy w gminie katastralnej Zalesie, okręgu sądu powiatowego w Limanowy;

III W okręgu sądu obwodowego w Wadowicach:

Baczyn Sołtystwo w gminie katastralnej Baczyn i Quarta pars lanei in Zakrzów, Skawinki w gminie katastralnej Zakrzów, w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi;

Hucisko, w gminie katastralnej Hucisko w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Marcówka, w gminie katastralnej Marcówka, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Wadowicach;

IV. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:

Poremby Huciskie, w gminie katastralnej Poręby Huciskie.

Poremby przyległość do dóbr Kupno w gminie katastralnej Poręby Kupińskie,

Kłapówka, w gminie katastralnej Kłapówka,

Kolbuszowa dólna i Leśnictwo folwark w gminie katastralnej Kolbuszowa dolna, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy;

Katy, Kutyły w gminie katastralnej Katty, w okręgu sądu powiatowego w Ulanowie;

Wierzawice, przyległość do dóbr Leżajsk, w gminie katastralnej Wierzawice,

Ruda, przyległość do dóbr Leżajsk, w gminie katastralnej Ruda, okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Białka i folwark Białczański w gminie katastralnej Białka.

Błażowa, w gminie katastralnej Błażowa, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Chwałowice, Popowice, Łążek większy, Łążek mniejszy, Grudza w gminie katastralnej Chwałowice, w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

V. w okręgu sądu krajowego w Krakowie:

Morawica, w gminie katastralnej Morawica,

Chrosna, w gminie katastralnej Chrosna, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach; Podstolice dom. 115, pag. 230, Podstolice osada IIa dom. 536, pag. 153, - „Za górą“ dom 536, pag. 161, w gminie katastralnej Podstolice,

Sułów, w gminie katastralnej Sułów,

Stojowice, w gminie katatralnej Stojowice,

Wola Podłażańska, przyległość do dóbr Łazany, w gminie katastralnej Wola Podłażańska,

Sygneczów, w gminie katastralnej Sygneczów,

Łazany, w gminie katastralnej Łazany,

Sławkowice, w gminie katastralnej Sławkowice, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

Świniarów, w gminie katatastralnej Swiniarów,

Bieńkowice, w gminie katastralnej Bieńkowice,

Dziewin, w gminie katastralnej Dziewin, w okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Doły, w gminie katastralnej Doły w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Wiśnicz miasto, w gminie katastralnej Wiśnicz miasto,

Lipnica dólna, w gminie katastralnej Lipnica dólna, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Jadowniki Mokre, w gminie katastralnej Jadowniki Mokre, w okręgu sądu powiatowego w Radłowie położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane, za wykazy tych posiadłości tabularnych, poczynając od dnia 15 czerwca 1884, uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym, a mianowicie wymienione pod I. w sądzie obwodowym w Tarnowie pod II. w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, pod III. w sądzie obwodowym w Wadowicach, pod IV. w sądzie obwodowym w Rzeszowie, pod V. w sądzie krajowym w Krakowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych,

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części, jakie prawo zastawu, służebności, lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały; aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego, a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I do sądu obwodowego w Tarnowie, co do wykazów tabularnych ad II. do sądu obwodowego Nowym Sączu, co do wykazów tabularnych ad III. do sądu obwodowego w Wadowicach, co do wykazów tabularnych ad IV. do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych ad V. do sądu krajowego w Krakowie, najdalej do dnia 15 lipca 1885, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu, jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 24 kwietnia 1884.

L. 184. (4205)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu urzędująca zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Gliny małe, dnia 1 lipca 1884, rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Mielec, dnia 29 czerwca 1884.

Upadłości.

L. 16075. (4129 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie na zasadzie § 62 ordynacyi konk., zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Józefa Klugera, nieprotokołowanego właściciela handlu galanteryjnego w ul. Grodzkiej l. 18, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordyn. konk. z d. 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Ludwika Korytowskiego, c. k. radcę sądu krajowego, a tymczasowym zarządcą masy, pana adw. dr Wilhelma Dadleza, z substytucyą pana adw. dr. Bolesława Czernego.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 15 lipca 1884 o 10 rano przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się,

co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał, do dnia 25 sierpnia 1884 w ck. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konk., unikając szkodliwych skutków, prawa zgłosili, a na terminie na dzień 22 września 1884 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski, co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie, lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 24 czerwca 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5127. (4187 2--3)

C. k. sąd obwodowy ogłasza, iż spółka zarobkowa i gospodarcza, zarejestrowana pod firmą: „Towarzystwo zaliczkowe w Załuczu, nad Czeremoszem", w skutek uchwały jeneralnego Zgromadzenia z 21go maja 1884 rozwiązana została.

Z Rady ck. sądu obwodowego.
Kołomyja, dnia 28 maja 1884.

L. 11291. (4132 2—3)

C. k. sąd krajowy, jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy: „Wolf Werbel", której używać tenże będzie, jako właściciel handlu towarów mięszanych w Czernichowie, podpisując takową: „Wolf Werbel".

Kraków, 6 czerwca 1884.

L. 3400. (4118 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kętach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Katarzynę Trojakową i Jana Kantego Trojaka, że w sprawie egzekucyjnej dr. Ksawerego Chrzanowskiego przeciw nim o zapłacenie kwoty 400 z pn., celem doręczenia rezolucyi z dnia 4 marca 1884 l. 1654 dla nich kuratora w osobie Michała Kierca z Czańca ustanowił i wzywa ich, aby celem obrony praw swych z kuratorem się porozumieli, ewentualnie innego pełnomocnika sobie ustanowili i o tem sąd tutejszy zawiadomili, inaczej bowiem skutki zaniedbania tego sami sobie przypisaćby musieli.

Kęty, dnia 19 maja 1884.

L 12527. (4117 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do wiadomości, że 13go czerwca 1871 zmarł w Hawłowicach górnych Onufry Chudy z pozostawieniem ustnej ostatnej woli rozporządzenia, a gdy sąd nie zna miejsca pobytu Jana Chudego, wzywa go, by do roku zgłosił i oświadczył się do spadku, inaczej spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Marcinem Zając.

Jarosław, 30 grudnia 1882.

L. 3869. (4106 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie jako trybunał handlowy zawiadamia Abrahama Marguliesa, z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu na dniu 17 czerwca 1884 l. 3870, Chane Blaser do tut. sądu wniosła pozew o zapłacenie sumy 300 zł. a w, w skutek czego nakaz zapłaty 300 złr. a. w. z p., został wydanym. Dla tego nieobecnego w tym sporze ustanowiono kuratorem dr. Koppla, zastępcą tegoż dr. Fechtdegena, i pierwszemu nakaz zapłaty doręczono.

Zaleca się tedy Abrahamowi Marguliesowi, aby kuratorowi potrzebnych do obrony środków udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wskazał, gdyż skutki zaniedbania sobie samemu przypisze.

Rzeszów, 19 czerwca 1884.

L 2823. (4120 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Marcelego Tyzińskiego, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie lwowskiej, zgłosił się do spadku po ciotce Krystynie Marchewka, dnia 2 kwietnia 1880 w Nowymtargu zmarłej, i po matce Józefie z Reichersdorferów Tyzińskiej, dnia 22 marca 1881 w Tyrawie wołoskiej zmarłej, lub też podał miejsce swego pobytu, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem adwokat. drem. Geislerem w Nowymtargu dla niego ustanowionym.

Nowytarg, dnia 12 kwietnia 1884.

L. 5765. (4111 3—3)

Na prośbę Leiby Zeilera zawzywa się posiadacza wekslu z daty Sambor 16 stycznia 1884, na 90 zł, przez Szlomę Freund zaakceptowanego, płatnego w Samborze, bez uwidocznienia terminu zapłaty i wekslu z daty Sambor 30 stycznia 1884, na 140 zł. przez Szlomę Freund zaakceptowanego, płatnego w Samborze, bez uwidocznienia terminu zapłaty, na których wystawca nie był uwidoczniony, by te weksle do dni 45 od dnia ogłoszenia edyktu, tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, gdyż po upływie tego terminu, takowe za nieważne uznane zostaną.

Od c. k. sądu obwodowego.
Sambor, 17 czerwca 1884.

L. 5767. (4109 3—3)

Na prośbę Leiby Zeilera poleca się posiadaczowi wekslu z daty Sambor 6 kwietnia 1884, na 168 zł., przez Jzaka Dukatenzeilera, zaakceptowanego dnia 6 czerwca 1884, w Samborze płatnego i wekslu z daty Sambor 6 kwietnia 1884, na 150 zł, przez Jzaka Dukatenzeilera zaakceptowanego, dnia 15 czerwca 1884, w Samborze płatnego na których wystawca nie był uwidoczniony, by te weksle do dni 45 od dnia ogłoszenia edyktu tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, gdyż po upływie tego terminu takowe za nieważne uznane zostaną.

C. k. sąd obwodowy.
Sambor, 17 czerwca 1884

L. 5764. (4110 3—3)

Na prośbę Leiby Zeilera wzywa się posiadacza wekslu z daty Sambor 28 kwietnia 1884, na 137 zł., przez Herscha Gottlieba zaakceptowanego, w Samborze płatnego bez oznaczenia terminu zapłaty, na którym wystawca nie był uwidoczniony, by ten weksel do dni 45 od dnia ogłoszenia edyktu tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, gdyż po upływie tego terminu, takowy nieważnym uznany zostanie.

Od c. k. sądu obwodowego.
Sambor, 17 czerwca 1884

L. 5763. (4108 3—3)

Na prośbę Leiby Zeilera zawzywa się posiadacza zaginionego wekslu z daty Sambor 15 grudnia 1883, na 67 zł., przez Leibischa Trau zaakceptowanego, w Samborze płatnego bez oznaczenia terminu zapłaty, na którym wystawca nie był uwidoczniony, by do dni 45, od ogłoszenia edyktu rzeczony weksel tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, gdyż po tym terminie takowy nieważnym uznany będzie.

Od c. k. sądu obwodowego.
Sambor, 17 czerwca 1884.

L. 38 683 (4198 2—3)

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 13 bm. l. 19832 zarządzoną została reambulacya celem urządzenia wodociągu dla stacyi Limanowa linii Żywiec-Nowysącz galic. kolei transwersalnej i że z tego powodu wyłożone będą wykazy gruntów w tym celu zająć się mających z dotyczącemi planami w urzędzie gminnym w Sowlinach przez 14 dni do publicznego przejrzenia.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w przeciągu dni 14 w Limanowskiem ck. starostwie albo też przy komisyi która się odbędzie w dniu 19 lipca rb. o godzinie 9 przed południem w Sowlinach.

Lwów, dnia 22 czerwca 1884.

L. 25901. (4219)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie prostuje niniejszem ogłoszenie w edykcie sądowym z dnia 26 kwietnia 1884 l. 16084, co do firmy: „A. B. Czopp & Schwiegersohn I. Leinwand" w ten sposób, że stampilia przez właściciela firmy Judę Izaaka Leinwanda podpisywać się mająca: „A. B Czopp & Schwiegersohn", a nie A. A. Czoppa zięć" jak tamże ogłoszono, opiewać będzie.

Lwów, dnia 14 czerwca 1884.

L. 9742. (4215 1—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Siutego, aby w ciągu jednego roku, od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej, do sądu tutejszego lub kuratorowi Wojciechowi Siutemu w Witowie wiadomość o swem miejscu pobytu podał, lub w tymże czasie wniósł deklaracyę do spadku po swym ojcu Janie Siutym 2 czerwca 1880, w Witowie zmarłym, gdyż inaczej spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.

Nowy-targ, dnia 10 listopada 1883.

L. 24006. (4220)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie, „stowarzyszenie oszczędności i kredytu urzędników i służby c. k. uprz. gal. kolei Karola Ludwika we Lwowie w ks. I. str 106 poz. 50/2 z dniem 10 maja 1884, uwidoczniono, iż na walnem zgromadzeniu odbytem 30 marca 1884, wybranymi zostali w skład dyrekcyi: Józef Lux jako dyrektor, Antoni Tilewicz jako kasyer, Władysław Leitner jako kontrolor, Mieczysław Frank jako zastępca dyrektora, Tytus Kaucki, jako zastępca kasyera i Karol Bitner jako zastępca kontrolora.

Lwów, dnia 7 czerwca 1884.

L 26094. (4218)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że wykreślono przy firmie „gal. kasa oszczędności we Lwowie" w ks. I. str. 229 p. 451/4 zmarłego firmanta tejże firmy Kornela Hofmana i zarazem uwidoczniono, że w miejsce tegoż prawo wspólnego podpisywania firmy powyższej Drwi Emanuelowi Roińskiemu adwokatowi krajowemu, zastępcy naczelnego dyrektora gal. kasy oszczędności nadanem zostało, który firmę kolektywną nazwiskiem „Roiński" podpisywać będzie.

Lwów, dnia 14 czerwca 1884.

L. 26926 (4221)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w rejestrze handlowym dla spółek gospodarczych i zarobkowych przy firmie „Unia", związek dla kredytu i ochrony praw wierzycieli we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, w ks. I. str. 147 poz. 49/3 uwidoczniono, że Henryk Degen i Markus Löwenherz, wystąpili z rady zawiadowczej tego stowarzyszenia, i że to wystąpienie ich uchwałą dyrekcyi z dn. 17 i 28 czerwca 1883 l. 226i 267, do wiadomości zostało przyjęte.

Lwów, dnia 14 czerwca 1884.

L. 3358. (4214 1—3)

Niewiadomych z miejsca pobytu Antoninę i Jakóba Hofstädterów zawiadamia się niniejszem, że przeciw nim wnieśli małżonkowie Samuel i Chane Kalterowie pod dniem 7 maja 1884 l. 3358 o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 400 zł. na rzecz Antoniny i Jakuba Hofstadterów w stanie biernym realności pod lkons. 27 w Łańcucie zaintabulowanego tudzież, że tut. sądową rezolucyą z dnia 20 czerwca 1884 l. 3358 wyznaczającą termin do rozprawy na dzień 12go sierpnia 1884 o godzinie 10 rano, kurator w osobie c. k. notaryusza Hanusza dla nich ustanowionym został.

C. k. sąd powiatowy.
Łańcut, dnia 20 czerwca 1884.

L 541. (4174 1—3)

W sporze ustnym Judy Tuchmanna przeciw Hitzli Tuchmannowej, Perli Karpfowej i małoletnim Leizerowi Tuchmannowi i Mojżeszowi Leibie Tuchmannowi przez matkę i opiekunkę Hitzlę Tuchmannową w Tyczynie zamieszkałym, dalej przeciw masie spadkowej po śp Majerze Tuchmannie a względnie przeciw tegoż spadkobiercom. Laji Heller w Tyczynie, Schyji Tuchmanowi z miejsca pobytu niewiadomemu przez kuratora ustanowić się mającego i przez edykta; małoletnim Gitli Kohn i Jakóbowi Kohnowi przez ojca i opiekuna Eliasza Kohna w Przeworsku, Hanie czyli Hennie Schachner w Jasienicy i Aronowi Tuchmanowi w Dukli o uznanie własności 1/6 części realności pod lk. 78 w Tyczynie położonej, stanowiącej ciało hipoteczne l. 514 dla gminy katastralnej Tyczyn objętego i przypuszczenie do współposiadania i o zanotowanie sporu pozwem de praes 16 stycznia 1884 l. 541 wytoczonym c. k. sąd powiatowy w Tyczynie dla współpozwanego Schyji Tuchmanna z miejsca pobytu niewiadomego ustanawia na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adwokata dra. Reinesa z Rzeszowa.

Wzywa się Schyję Tuchmanna, aby pomienionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub swego pełnomocnika sądowi oznajmił, gdyż inaczej za skutki z tego wynikłe sam odpowiadać będzie.

C. k. sąd powiatowy.
Tyczyn, dnia 10 maja 1884.

L. 8782. (4159 1—3)

C. k. sąd obwodowy tarnowski podaje niniejszem do wiadomości, iż p. Józef Kruszewski przeciw Ignacemu Okólskiemu, z życia i miejsca pobytu nieznanemu i jego nieznanym spadkobiercom o uznanie praw pozwanego względnie różnych obowiązków Ignacego i Doroty Korzeniowskich na ich wzajemnem dożywociu niegdyś na dobrach Bystrzyca górna intabulowanem, jak instr. 427 pag. 105 n. 1 on. zanotowanych za zgasłe i o ekstabulacyę takowych pozew wniósł, w skutek czego do wniesienia obrony termin 90 dniowy zakreślonym został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanego Ignacego Okólskiego i tegoż spadkobierców nie jest wiadomym, przeto przeznaczono dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata dra. Malawskiego z substytucyą adwokata dra. Stojałowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem wzywa się zapozwanego, ażeby w przeznaczonym czasie potrzebne dokumenta przeznaczenie mu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał, inaczej z opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musiał.

W Tarnowie, dnia 14 czerwca 1884.

L. 3867. (4164 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie jako trybunał handlowy zawiadamia Abrahama Marguliesa z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu na dniu 17 czerwca 1884 l. 3847 Walerya Fröhlich wniosła do tut. sądu pozew o zapłacenie sumy 300 zł. w skutek czego nakaz zapłaty sumy 300 zł. z przyn. dnia dzisiejszego został wydanym, dla tego nieobecnego więc w tym sporze ustanowiono kuratorem adwokata dra. Kopla z zastępstwem dra. Fechtdegena.

Zaleca się tedy Abrahamowi Marguliesowi, aby rzeczonemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki zaniedbania sobie samemu przypisze.

Rzeszów, dnia 19 czerwca 1884.

L. 5766. (4189 1--3)

Na prośbę Leiby Zeilera poleca się posiadaczowi zaginionego wekslu z daty: Sambor, 20 lutego 1884 na 300 zł., przez Ittę Hornstein i Wolfa Horntein zaakceptowanego, płatnego w Samborze, bez uwidocznienia terminu zapłaty, i wekslu z daty: Sambor, 15 marca 1884 na 275 złr., przez Ittę Hornstein i Wolfa Hornstein zaakceptowanego, płatnego w Samborze, bez oznaczenia terminu zapłaty, na których wystawca nie był uwidoczniony, by te weksle do dni 45 od dnia ogłoszenia edyktn tutejszemu sądowi tym pewniej przedłożył, gdyż po upływie tego terminu takowe nieważne uznane zostaną.

Z c. k. sądu obwodowego.
Sambor, 17 czerwca 1884.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z . . . uprzyw. . . .